

AİDİYET

TÜRKİYE'NİN KALBİNDEKİ MEŞALELER

BÜLTEN | EKİM 2022 | SAYI 02

BAŞKAN YAZISI

Her saniyesine değdi,
TEBliler olarak sistemin en
şanslılarıyız.

CINEMA PARADISO

Tıpkı bir masal gibi,
içerisinde benliğimden
parçalar bulmamdır ya
da siz ne arzu ederseniz.

TEB MİKROFON

[TED] ... olmasaydı ben şimdi
bulduğum yerde olmazdım.
Ben, o fırsatı kaçırmamayı
seçiyorum.

Intentionally left blank

EDİTÖRLER

Toprak Altunay
Abdullah Mert Dinger
Melisa Öztürk
Öykü Yavuz
Sonat Kalkan

KATKIDA BULUNANLAR

Semiha Ömür
Sıla Kurğa
Emre Yıldız
İlker Mete Takkaç

TASARIMCILAR

Dilara Demircioğlu
Eren Karagül
Elif Elbir

BASIM TARİHİ

Ekim 2022

Okur Önerileri ve Yorumları İçin

dergi.aidiyet@gmail.com

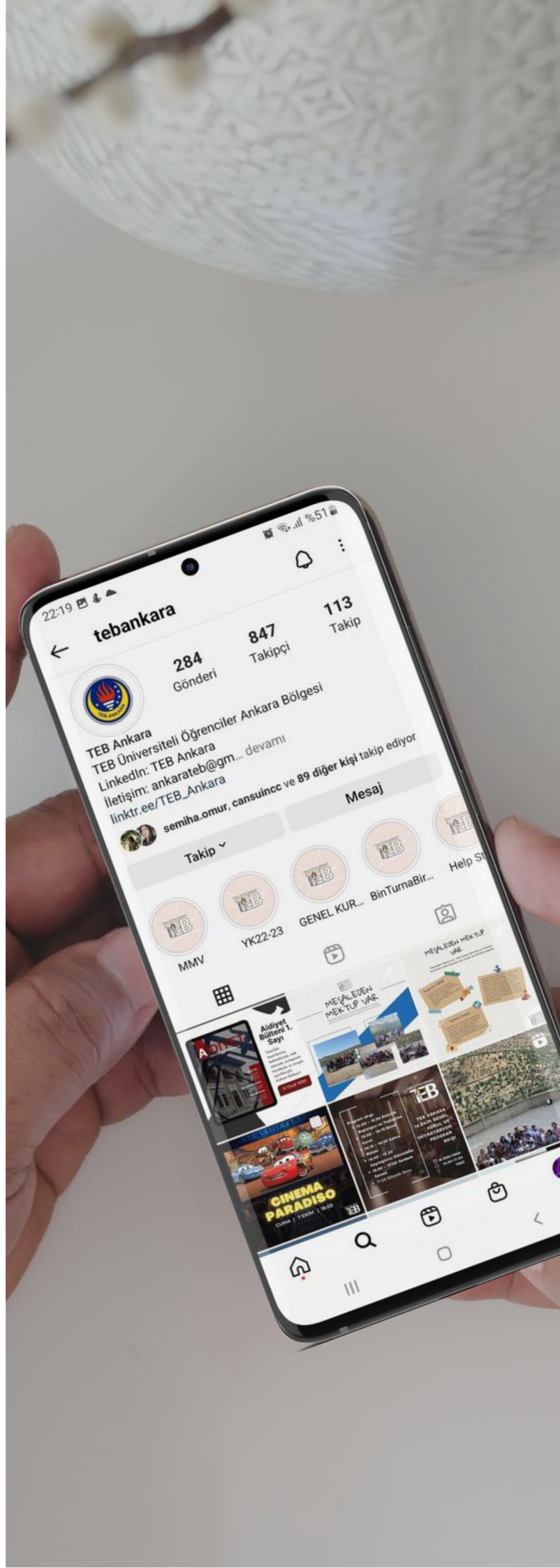
Aidiyet Hakkında Bilgi Almak İçin

web sitemiz: www.aidiyet.org

instagram: @aidiyetbulten

Bültenimize desteklerinden ötürü başta TED Burs ve Burslu Öğrenciler Koordinatörlüğü olmak üzere, TED İletişim Koordinatörlüğüne, TEB Üniversite bölge başkanlarına, Aysun Hartevioğlu'na, Yasemin Kısacık'a ve sponsorumuz Burcu Büberci'ye teşekkür ederiz.

Yazıların hukuki mesuliyeti röportaj sahiplerine ve yazarlarına aittir.

MI SILLA.

HOME

İLHAM VEREN TASARIMLAR

MI SILLA.

HOME

Özgün ve zamansız tasarımlar ile bütünsel yaşam alanları yaratır.

Salih Burak GÜLEN

TEB Ankara Yönetim Kurulu Başkanı

Sevgili AİDİYET Okurları,

Bu benim başkan olarak göz bebeğimiz AİDİYET'teki son yazım olacak. Bunun ne kadar gurur verici, bir o kadar da hüzünlü olduğunu kelimelerle ifade etmem oldukça zor. Bir sene boyunca yönetim kurulu olarak ekiple çok güzel işler başardık. Zorlu bir süreç olsa da kazandığımız deneyim ve başarılarımızın getirdiği keyifle her saniyesine değerdi diyebilirim. Artık sonuna geldiğimiz serüvenin devamında yeni yönetim kurulu başkanımız canım ekip arkadaşım Semiha Ömür ve ekibini gururla izleyeceğimiz zamanlara geçiş yapıyoruz. Bu genç ve dinamik ekip eminim ki bizlerin başlattığı çalışmalarını ve çok daha fazlasını bizlerden daha iyi bir şekilde sürdürecektir. Hepsine başarılar diliyorum.

Dolu dolu geçen bir yılda birçok çalışmaya imza attık. Pandemi sürecinde birbirimize duyduğumuz özlem ve tekrar bir araya gelmenin verdiği heyecanla çeşitli etkinlikler ve çalışmalar gerçekleştirdik. Biz çok keyif aldık, umarım TEB Ankaralı dostlarımız da bizlerle aynı duyguları paylaşıyordur.

TEB Ankaralı Dostlar,

Takdir edersiniz ki Tam Eğitim Burslu öğrenciler olarak bu sistemin en kıymetli hatta belki de en şanslı çocuklarıyız. Etrafınıza bakınca bunu rahatlıkla hissedebileceğinize eminim. Bu yüzden unutmamız gereken en değerli nokta bunun bilincinde ve sorumluluğunda olmaktır. Çünkü gelecek, bizler olacağız. Sizlerle koca bir yılı beraber geçirmek benim için büyük bir keyif ve onurdu. Gerçekleştirdiğimiz her projede, yaptığımız her etkinlikte bizler ile olduğunuz için teşekkür ederim. Kocaman bir aile olduğumuzu unutmadığımız ve aynı amaçlar çatısında bir araya geldiğimiz nice seneler dilerim.

Canım Yönetim Kurulu Üyelerim, Ekip Arkadaşlarım,

AİDİYET duygusuyla dolup taşıdığı zamanların birinde hayallerim dünyadan büyük diyerek çıktığım bu yolda omuz omuza geçirdiğimiz bir senenin beni ne kadar mutlu ettiğini anlatamam. Biliyorum ki bu ekibin her bir parçası biraz dinlendikten sonra TEB Ankara için çalışmaya devam edecek. Her birimizin ilerleyen zamanlarda birbirimizi koruyup kollayacağını biliyor ve bunu da yürekten istiyorum. Çünkü eminim ki artık görünmeyen bağlarla birbirimize gönülden bağlıyız. Hepimizin yolu açık olsun ve daha güzel günlerde buluşalım.

Sevgili okurlar, yazımı burada noktalıyorum. AİDİYET'i okumayı ihmal etmeyin çünkü AİDİYET herkese dokunup bir araya getiren bir amaç, bir araç oldu ve olmaya da devam edecek. Unutmayın ki ikinci sayısını onurla sunduğumuz AİDİYET yaptıklarımızın göstergesi ve yapacaklarımızın teminatıdır.

Saygılarımla,
Salih Burak Gülen
TEB Ankara Yönetim Kurulu Başkanı
Tam Eğitim Burslu Öğrenci

İÇİNDEKİLER

GAZETEB	06
Progresif Rock	13
TEB Mikrofon	16
TEB Neden Ankara	20
Mektubunuz Var!	24
Büyük Budapeşte Oteli	26
5 Maddede 5 Başkent	29
Anlatılmayan Tarih	33
Bu Bir Veda Değildir	36
Epik Bir Düş Ya Da Sıradan Bir Dövüş	39
Pandemi Günlerinde Sanat	43
TEB Bulmaca	46

Malumdur ki görevlerimizden biri farklı okullarda okuyan ama gönülleri daima bir olan insanlarla zaman geçirmektir. TEB Ankara'nın buluşmaya bahanesi, Kadri Emre Yıldız'ı ve vârisi Emre Yıldız'ı hiçbir zaman eksik olmazlar saygıdeğer okuyucular. Kaynaşma ortamı oluşturmak üzere bizlere eşlik eden sevgili dostlarımıza yeniden teşekkür ediyoruz. Siz de seyirci kalmayın, bültenimizi takipte ve etkinliklerimiz dahilinde esen kalın.

GAZETEB

9 Ocak 2. Genel Kurul

Yılda dört kere düzenlediğimiz genel kurullarımızdan bu yılın ikincisi pandemi koşulları nedeniyle çevrim içi gerçekleşti. Tüm TEB Ankara ailesine katılımları için tekrardan teşekkür ederiz.

31 Ocak Aidiyet 1. Sayı

Aidiyet bültenimiz yolculuğuna 1. sayı ile tam gaz devam etti. Gözümüz aydın ki bu haberi yine Aidiyet'ten duyurma şansına eriştik. Her geçen gün büyüyen ailemiz bu sayıyı tüm TEB Ankara'nın davet edildiği bir lansman ile kutladı. Elbette duramadık ve yine Aidiyet'i nasıl daha da büyütebileceğimizi tartıştık bolca kahkaha ile. Tüm TEB Ankara'nın kendinden bir şeyler bulabileceği kıymetli cevherimizin her sayfası kan ter ve gözyaşı içerir ve bizler bununla gurur duyuyoruz.

Çok yaşa **AİDİYET!**

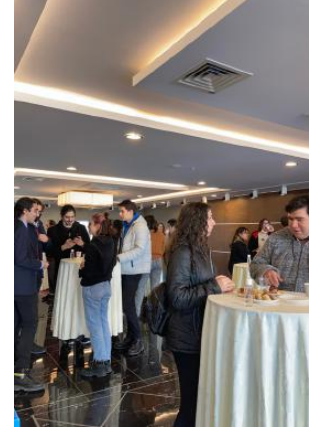
18 Şubat DaVinci

Yorucu okul günlerinin ardından bir araya gelmenin bizi rahatlatmış bir gerçek ama daha iyisi bunu beraber oyun oynayabildiğimiz bir kafede yapabilmemiz. Yeri geldiğinde birbirimize plastik silahlarımızı doğrulttuğumuz, yeri geldiğinde bir el oyunu kazanmak uğruna blöfler yaptığımız geleneksel DaVinci (gelenekselleştikçe ilkinden sonra oy birliğiyle karar verilmiştir) kutu oyunları gecesi etkinliğimizin ilki katılanların kahkahalarının yarattığı gürültü sebebiyle kayda alınamasa da sonrakilerde bunu başarmaya ant içmiş bulunmaktayız. Tüm TEB Ankara'yı ilerleyen etkinliklerde daima görmek dileğiyle!

23 Şubat Cinema Paradiso → Büyük Budapeşte Oteli

Ne denebilir ki! Wes Anderson'ın ressam gibi kare kare tasarladığı sahneleri hep beraber derneğin arka bahçesinde dostlarla beraber izlemek kadar keyifli az aktivite vardır. Mideniz kazınırsa yemek için mısırınızı, acıklı ama güzel sahnelerin ardından gözyaşlarınızı silmek için mendilinizi ve bu estetik canavar ile yönetmeni takip etmek için sahneleri ölçmek üzere cetvelinizi kapıp gelin. Bu film sizi biraz uçurabilir, neyse ki detaylı incelemesi Ozan tarafından yapıldı. Bülteni takipte kalın!

Ellerimizde çaylar kahveler; YK'nın papyonlu - ceketli kıyafet kuralı sayesinde gözlerimiz bayram ederken bir günü daha beraber bitirdik. Her kurulun şartı olarak gergin dakikalarda tansiyonu İbrahim Aslan ile Bin Turna Bin Umut projesini ve TEB Ankara ruhunun verdiği huzuru hatırlayarak düşürdük. Her kurulumuzun böyle keyifli geçmesi dileğiyle, iyi ki varsın TEB Ankara!

13 Mart TEB Ankara Genel Kurul

Bilen bilir, TEB Ankara Genel Kurulları dostluklarımızın tadını tuzunu kattığımız piknik tadında etkinliklerdir. SBG'nin başkanlığında düzenlediğimiz 3. Genel Kurul hepimizin de hatırladığı üzere yer yer TEDÜSEM'i yer yer ise YK'yı terleten konuları konuştuğumuz bir kuruldur. Bursun devam şartını sağlaması bir yana tüm TEB Ankara'nın birbirini görmesi ve hasret gidermesi için bulunmaz fırsat olan bu kurulların nadide bir örneği 3. Genel Kurul olarak karşımızdaydı. Aralarda Kurul'u renklendiren mizah şölenlerimiz ile cilasını atıp SSP hatırlatmalarını da es geçmeden kurabiyelerimizi yiyip TEDÜ salonunun tadını çıkardık.

22 Mart Dünya Su Günü

TEB Ankara durmuyor sevgili, sayın okurlar! Bu sefer de sosyal sorumluluk projesi olarak Dünya Su Günü'ne dikkat çekmek üzere su kullanımı, tasarrufu ya da israfı temalı videolar hazırlandı. Sorumlumuz Sayın Kadri Emre Yıldız bu konuda ilgili mercileri rahatsız etmek suretiyle istediği dosyalara da ulaştı ve bizlere hiç unutmamız gereken bu önemli hususu anımsatmak üzere bir video seçkisi hazırladı. Dileyenler sosyal medya hesaplarımızdan bu görüntülere ulaşabilir. Tabii en önemlisi hayatın en temel unsurunu hiçbir gün unutmamak, susuz kalmadığımız bir gelecek dileğiyle!

30 Mart Eko-İklim Zirvesi

Hayatın en temel unsuru su hakkında dikkat çekici bir sosyal sorumluluk projesinin ardından TEB Ankara'ya yakışan elbette çevre bilincini sergilemekti. Bizler de üzerimize düşen sorumluluğu yerine getirmek üzere EKO-İklim Zirvesi'nde iddik. TED Genel Başkanı Sayın Selçuk Pehlivanoğlu'nun da yer aldığı etkinlik yaratıcı fikirleri gördüğümüz, kendimiz; çevremiz ve doğa hakkında daha önce bildiklerimizin üzerine yenilerini eklediğimiz kıymetli bir anı olarak gazete bölümümüzde ve akıllarımızda yerini aldı. Biz oradaydık, bir sonraki çevre zirvesinde herkesi görmek ümidiyle.

28 Mart TEB Ankara Spor Gecesi

Yeşil sahaların kıyasıya mücadeleye zemin olduğu, dünyanın en çok takip edilen sporlarından biri ve aynı zamanda TEB Ankara'nın da gözbebeği karşınızda: Futbol! Takımları, sanki onlarla beraber topun ardından koşturuyormuş gibi hissederek izlediğimiz bu spor temalı etkinliğin bizzat bizlerin sahada olduğu heyecanlı, keyifli nice etkinliklere öncü olması dileğiyle. TEB Ankara yine formda.

29 Mart MMV Mektup Gönderimi

İçlerine dünyaları sığdıran kitaplara bizler de gönülümüzden geçenleri sığdırmaya çalıştığımız mektuplarımızı koyarak bir proje başlattık: Meşaleden Mektup Var. Çünkü TEB Ankara Ailesi olarak mektuplar aracılığıyla minik dostlarımızla bağ kurmanın kıymetli olduğunu biliyoruz. Öğrencilerle mektup arkadaşı olup onlara üniversite hayatını tanıtmak, kitap okuma sevgisi kazanmalarına destek olarak onlara farklı dünyaların kapılarını aralamak amacıyla yola çıktığımız projemizde mart ve nisan aylarında olmak üzere kitaplarımızı aralarındaki mektuplarımızla beraber minik arkadaşlarımıza gönderdik. Onlardan karşılık olarak gelen mektuplar ile yeri geldi sevindik, yeri geldi duygulandık. Tertemiz yüreklerinden mektuplar aracılığıyla kulaklarımıza kadar gelen sözcüklerini yüzlerimizdeki gülümsemeye ve daima yüreklerimizde kalacak o nahif tınıyla okuduk. Projenin son aşamasında aylık gönderimlerden biriken kitaplara ek olarak beraberimizde götüreceğimiz kitaplar ile bağ kurduğumuz çocukların köy okulunda bir kütüphane oluşturmayı hedefliyoruz. Aynı zamanda haziran ayında gerçekleştireceğimiz ziyaret ile öğrenciler uzun süre mektuplaştığı gönüllülerimizle görüşüp keyifli vakit geçirme imkanı bulacaklar. Çocuklara sözcüklerle öğretemediklerimizi bu görüşme esnasında gerçekleştireceğimiz etkinliklerle öğretmeyi ümit ediyoruz. Tüm bunlar minik arkadaşlarımız için motive edici ve keyifli olurken onları tanımak biz TEB'liler için ömür boyu unutulmayacak bir deneyim olacak. Miniklerimizle dostluğumuzun projemiz gibi daim olması dileğiyle.

16 Nisan "1.Halı Saha" & 24 Nisan "2. Halı Saha"

Takım olmanın, kimseye kâr kazandırmayan tek bir amaca gönül vermenin en iyi hali futbol değil de nedir? Bizler de daha fazla sosyal ve sportif faaliyette bulunabilmek için arkadaş gruplarının en sık yaptığı sportif aktivitelerden biriyle karşınızdayız: Halı Saha! Bahçelievler'de yedi kişilik iki takım halinde yaptığımız maçta eğlence ve rekabet bir aradaydı. En önemlisi ise her halı saha maçı gibi bol gollü olan bu maçı dostluğun kazanmasıydı. Bu samimi etkinlik öyle eğlenceli geçti ki tam bir hafta sonra ikincisini de yaptık, ayrıca halı sahanın hep bir TEB Ankara geleneği olması dileğiyle terimiz soğumadan devam.

16 Nisan Aidiyet Lansmanı

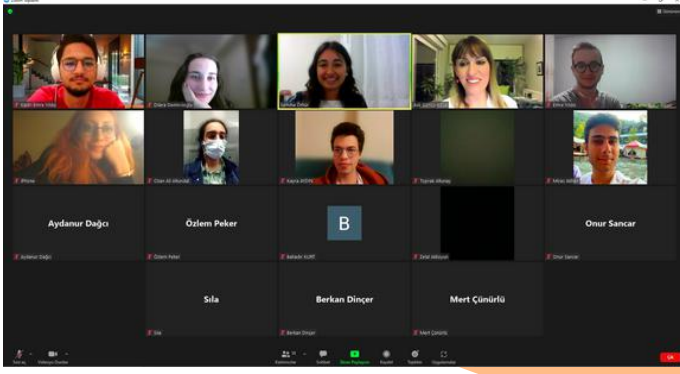
Nefesler tutuldu, imece usulü çalışmanın getirdiği nice sorunlar aşıldı, özveri ve emeğin hat safhada olduğu süreç tamamlandı ve Aidiyet 1. Sayı herkesin okuması için sahnede yerini aldı. Fakat bizler, Aidiyet'in varolmasında emeği geçenler, onu ancak aylar sonra kutlayabildik. Kutlama dediğimize bakmayın, yine onu geliştirmek ve ulaşabileceği en uç sınırlara kadar ilerletme konularını tartıştık. İnce eleyip sık dokuduğumuz bir sonraki Aidiyet Bülteni için elimizden geleni yaptığımız eğlenceyle karışık geliştirme toplantımız bizim deyimimizle "lansmanımız" her etkinlik gibi gırgırla ve keyifle doluydu. Nice bülten sayfalarını yazmak ümidiyle. Aidiyet'le kal TEB Ankara!

17 Nisan Tiyatro → Tótlar

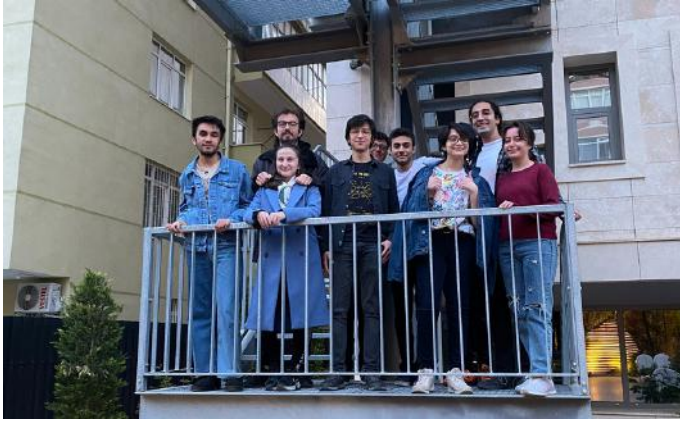
Savaş günlerinde insanların sevdikleri uğruna tüm değer yargılarını adım adım kaybettiklerini açıkça gösteren bir oyun Tótlar. Hep beraber günler öncesinden bir arada izleyebilmek için koltuklarımızı heyecanla ayırtmıştık. Oyun günü metro çıkışında toplanıp küçük kafa karışıklıklarımıza rağmen son dakikada da olsa Büyük Tiyatro'ya girmeyi başardık. Ellerimizde biletlerimizle sahnenin o eski çağları hatırlatan atmosferinde sınavlarımızı, okullarımızı, ödevlerimizi unutup oyuna daldık. Neşeli şarkıların arasında kötü haberleri duyurmadığı müddetçe kimsenin üzülmeceğine inanan bir delinin görünmesiyle başladı öykü. Sakin ve huzurlu bir Macar köyünün güzel insanların, savaşa asker olarak yolladıkları oğullarının ardından ne denli üzüldüklerini görüp biz de dertlendik. Onların parça parça kaybettikleri kimliklerine bakakaldık ve kendimizinkileri düşündük. Sahnede, ışıkların altındayken onların yaptıkları her hatayı bizim açıkça görmemize rağmen onların bu hataları olağan akışta kaybolan birer anı olarak yaşadıklarına şahit olduk. Gerek oyuncular gerek hikaye bizi içine çekti ve oyun kendine ait pek çok mesajı vererek kapadı sahnenin perdelerini. Bizler de aklımızda oyunun metaforları, gönlümüzde biraz buruklukla veda ettik salona ve Büyük Tiyatro'nun o güzel girişinde fotoğraf çektirdik. Bir arada olmanın verdiği sıcaklığı yol boyunca hissettik. Beraber tiyatro izlemenin keyfine varırken yeri geldikçe oyundan bahsederek hiçbir detayını atlamadan her sahnesinin eleştirisini yapmanın tadını da çıkardık. Yolu tiyatroya düşen herkese izlemesini tavsiye ettiğimiz oyunumuz umarız bize verdiği kadar size de keyif verir. TEB Ankara bir sonraki sanat etkinliğinde buluşana dek, şimdilik hoşça kalın!

25 Nisan İş Hayatında Toplumsal Cinsiyet Semineri

25 Nisan Pazartesi tarihinde Doç. Dr. Aslı Göncü Köse ile "İş Hayatında Toplumsal Cinsiyet" adlı çevrim içi bir seminer gerçekleştirdik. Güncel iş yaşamındaki cinsiyet eşitsizliği sorunlarını bilimsel veriler ışığında inceleyerek toplumsal cinsiyet konusunda farkındalık kazandığımız bu etkinlikte konu hakkında verimli bir soru cevap oturumu gerçekleştirme fırsatı da bulduk. Sayın **Aslı Göncü Köse**'ye katılımları ve bize kattıkları ufuk açıcı bilgiler için tekrar teşekkür ederiz.

6 Mayıs Cinema Paradiso → Kayıp Kız

Jacques Tati, "Ben istiyorum ki film, siz sinema salonunu terk ettikten sonra başlasın." derken sinemanın ne derece etkili bir büyüsü olduğuna dem vurur. Buradan hareketle bizler de geleneksel bir film izleme etkinliği başlattık. Alametifarıkası umut ve sinemadan esin olan sinema bizi bu sefer de bir Fincher filmi ile selamlıyor. Beraberce gerildiğimiz, meraklandığımız, şaşırduğumuz ama mutlaka keyifle izlediğimiz bu eseri karanlık sinema (cinema noir) sevenlere öneririz. Bu büyüye birlikte tanık olmak için tüm TEB Ankara her zaman davetlidir.

Sanatla hayatta kalın!

14 Mayıs Dijital Obezite

Eğer bu tabiri ilk kez duyuyorsanız endişelenmeyin çünkü TEDMEM'in büyük emekleriyle TED çatısı altında gerçekleşen ve bu yıl beşincisi düzenlenen Uluslararası Eğitim Forumu'nun bu yılki başlığı güncel hayatın öngörülen sorunlarından birini ima ediyor.

Dijitalleşme çağının haliyle karşılaçağı ve zaten halihazırda yavaş yavaş baş gösteren birtakım sorunlar eğitim özelinde irdelenirken dünya çapından katılım gösteren konuklar sayesinde her başlık teker teker profesyonelce analiz edilerek pek çok disiplinin perspektifinde yeniden yorumlanıyor.

İngilizce ve Türkçe erişime açık olan etkinliğin baştan sona kaydına YouTube üzerinden erişebileceğiniz gibi ağırlama komitesi olarak görev alan, alanında uzmanlarla tanışma ve fikir alışverişi fırsatına erişen biz TEB Ankaralılar'ı görebilirsiniz.

22 Mayıs 4. Genel Kurul → Seçim

Ve sonunda o gün geldi çattı! Arka arkaya okullar özelinde toplandıığımızı görüp de birbirimizden koptuğumuzu düşünenler olduysa yanıldıklarını bilsinler. Sonunda o geldi: TEB Ankara Genel Kurulu! Heyecanlı bekleşimiz birbimizi yeniden görüp hal hatır sormalar için mi yoksa burs koşulunu yerine getirmek için mi olduğıu hala şaibeli de olsa pek çoğumuz birbirimizi özlemiştik doğrusu. Hasret de giderdik, iç gıcıklayan sorularımızı da sorduk, sosyal sorumluluk projelerimizden bahsettiğimiz ve tahmin edeceğiniz üzere elbette bültenimizi derinlemesine konuştuğumuz bu kurul yine, yeni, yeniden TEB Ankara Aidiyet'ini hepimize hatırlattı. Semiha Ömür önderliğinde kurulan ve bu kurulda seçilen yeni yönetim kuruluna başarılar dileriz. Bizi hayal kırıklığına uğratmayacaklarından emin olsak da gözlerimiz üzerlerinde elbette. Nice kurullara, sevgiyle kalın.

Senin bakış açın kartlarından seçtiğimiz değerleri, bulduğumuz fikirleri birbirimizle tartışıp, düşüncelerimizi geliştirdik. En sonunda ise seçtiğimiz değerleri, bulduğumuz fikirleri geliştirerek TEB Ankara için farklı misyonlar yazıp bunları da kendi aramızda tartışıp, geliştirdik. Bu sayede TEB Ankara olarak hem değerlerimizi daha iyi anladık hem de çok keyifli bir gün geçirdik. TEB Ankara bir sonraki çalıştayda buluşuncaya dek, şimdilik hoşça kalın.

28 Mayıs Değerler Çalıştayı

Hepimize ilk başta çok soyut gelen değerler kavramını bu çalıştay sayesinde biraz daha somutlaştırdık ve TEB Ankara ailesi olarak değerlerimizi daha iyi anladık. Hep birlikte toplanıp eğlenceli vakit geçirerek değerlerimiz hakkında konuştuğumuz bu etkinlikte birlikte "senin bakış açın" kartları ile farklı bakış açılarını anlamaya çalıştık ve onlara koşulsuz saygı göstermeyi öğrendik.

16 Haziran Cinema Paradiso → Dövüş Kulübü

Tek bedene kaç zihin sığabilir? Bir adam kaç kişilik yaşabilir? Hayata dair büyük sorulara birer perspektif sunan enfes bir film Dövüş Kulübü. Chuck Palahniuk'un romanından David Fincher tarafından beyaz perdeye uyarlanan karanlık bir eser. Bu güzide eseri, TEB Ankara'daki Tyler Durden olmalarından şüphelendiğimiz kişileri düşünerek izlerken şaşırmadığımızı söylersek yalan olur.

Tüm kuşkularımıza rağmen beraber izlemekten büyük keyif aldık, sinemanın estetiğiyle, keyfiyle ve sihriyle olmak için bu güzel etkinlik serisinin bir sonraki filmine tüm TEB Ankara'yı bekleriz.

MEŞALEDEN MEKTUP VAR

Meşaleden Mektup Var, TEB Ankara SSP Ekibi ve Yönetim Kurulunun ortak çalışması olan sosyal sorumluluk projesidir.

Projemizin İşleyişi

- Batman'da bir devlet okulunun öğrencilerine ayda bir kere olmak üzere, arasına mektup koyarak kitap gönderiyoruz. Karşılığında eşleştirdiğimiz öğrenciden de mektup alıyoruz.

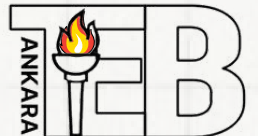
Okuduktan sonra öğrencilerin kitapları okul kitaplığına koymasıyla orada zengin bir kütüphane oluşturuyoruz. Dönem sonunda ise bir yüz yüze buluşma gerçekleştiriyoruz. Öğrenciler uzun süre mektuplaştığı ve aralarında bağ oluşan kişi ile görüşüp keyifli vakit geçirme imkanı buluyorlar. Böylece hem biz TEB'liler hem de oradaki öğrenciler hayatlarında unutamayacağımız bir deneyim yaşamış oluyoruz.

Projemizin Amaçları

- Projemizin temel amacı öğrencilerde kitap okuma sevgisi oluşturmak, proje sonunda yapılacak yüz yüze etkinlik ve ayrı ayrı gönderilen kitapların birleşmesiyle okullarında bir kütüphane oluşturup Türk Eğitim Derneği'nden haberdar olmalarını sağlamaktır.

TÜRK EĞİTİM DERNEĞİ

PROGRESİF ROCK 101: İLERİ, İLERİ, EN İLERİ!

Müzik nedir, neden dinleriz?

Genelgeçer tanımı ile müzik "uyumlu ve anlamlı ses tınıları" demektir. Söz konusu sesleri dinlediğimiz zaman beynimiz dopamin ve endorfin salgılar, bu hormonlar keyifli hissetmemizi sağlayan kimyasallardır. Peki aynı müzik herkese iyi hissettirebilir mi? İşte yazımız tam da bu noktada başlıyor.

Müzik Türleri: Sayısız ya da Belki de Sadece İki Tane

Pisagor'un notaları somutlaştırmasından bu yana müziğin muhteşem bir değişim ve gelişim içerisinde olduğunda hepimiz hemfikirizdir. İlahiler ile başlayan yolculukta neler yoktu ki: klasik müzik, caz, blues, pop... Ancak bütün bu türlerin hepsinin temelinde ortak iki dayanak noktası var: Bilinçli bir şekilde ileri noktayı zorlamak ya da zorlamamak. Zaten yapılmış olan ile yetinmeyip yeni ufuklara yelken açan deli yürekler zamanla "progresif" kavramını oluşturdu ki bu dönemde 70'lere, yani tam da dünyadaki kötü olan her şeye karşı isyankâr bir tutumun filizlendiği döneme denk gelmektedir. Başkaldırıcı duruşun vefalı yoldaşı rock müzik ile ilericilerin mutlu evliliği sonucunda ise progresif rock oluştu.

Progresif Rock Ölçütleri

Protest dedik, ilerici dedik. Peki parçalar tam olarak hangi noktada bu kriterleri karşılıyorlar ki?

Her şeyden önce bu evrende anlatılacak çok konu var. Bazı parçaların sürelerini 10-15, hatta 20 dakikaya çıkartacak kadar. Bazen bir savaş, bazen jeolojik dönemler, kimi zamansa felçli bir çocuğun astral seyahat esnasındaki maceraları... Peki konular tamamen vokaller aracılığı ile mi anlatılıyor? Pek tabii ki hayır. Zaman zaman atonal bir melodinin yarattığı hissiyat ya da aksak bir ritim, kelimelerin kifayetsiz kaldığı noktada hayat kurtarabilir. Hatta öyle bir an gelir ki; kısa süreli bir sessizlik, bir orkestranın anlatabileceğinden çok daha fazlasını açıklığa kavuşturur. Konu orkestradan açılmışken; progresif rock müzikte kullanılan enstrümanların nitelik ve nicelikleri, klasik rock'a göre çok daha yüksektir. Yani parçayı icra edenlerin enstrüman hakimiyetleri virtüözlük seviyesindedir.

Yazının başında belirttiğimiz değişim, kaçınılmaz olarak progresif rock'ta da yaşandı ve yaşanıyor. Peki değişim, hangi aşamalardan geçerek günümüze ulaştı?

Başlangıç: 1968-1990 dönemi

Her şey, 1968 yılında Londra'da başladı. Robert Fripp ile arkadaşlarının "King Crimson" adını verdiği ve yıllar boyunca mütemediyen kadro değişimlerine uğrayan topluluk, günümüzde "ilk progresif rock grubu" olarak tanımlanmakta.

Londra'da doğum sancıları yaşanırken 1971 yılında İngiltere'nin bir başka noktasında Andrew Latimer önderliğinde, "King Crimson'un kuzeni" şeklinde tanımlayabileceğimiz bir grup kuruldu. Pek çoğumuz bu grubun ismine malum nedenlerden dolayı fazlasıyla aşinayız: Camel. Bu konuya esprili bir şekilde tepki gösteren grubun ismini karşınızdaki insana sorduğunuzda alacağınız cevap aracılığıyla genel kültür düzeyi ve ilgi alanları ile ilgili genel derecede bilgi sahibi olabilirsiniz. Öte yandan David Gilmour'un gruba katılmasıyla saykadelik rock'tan progresif sulara geçiş yapan Pink Floyd da 1973 yılında yayınladığı "The Dark Side Of The Moon" albümü ile bu alanda da ne kadar başarılı olduğunu gösterdi.

80'li yıllara geldiğimizde, 70'leri gelişerek ve tecrübe edinerek geçiren Rush, "Moving Pictures" ile çığır açtı. Enstrüman hakimiyetlerini bizlere cömertçe gösteren grup, günümüzde "power trio", yani "üç kişilik müzik grubu" kavramının sözlükteki tanımıdır diyebiliriz. İlerleyen yıllarda ise metal müziğin yükselişi ile pek çok yeni ismin doğuşuna şahitlik edecektik.

Bu dönemin ufak bir özetini oluşturmak istersek, bireysel yeteneklerden önce genel orkestrasyona önem veren grupların daha tatlı ve organik bir dinleme deneyimi sunduğunu söyleyebiliriz.

Yeni Yüzler, Yeni Sesler: 1990-2010 dönemi

Pek çok müzik türünün dirsek teması içerisinde olduğu dönemi hak ettiği değeri tam anlamıyla görememiş olan Cynic ile açıyoruz. Öncesinde bir başka efsanevi grup Death'te çalmış iki isim; Paul Masvidal ve Sean Reinert'in çocukluklarından bu yana süregelen arkadaşlıklarını tecrübeleri ile harmanladıkları ilk albümleri "Focus", bizleri yer yer metalin en sınır tanımaz uçlarına sürüklerken kimi zaman da nezih bir caz dinletisi ile baş başa bırakıyor.

İlerleyen yıllarda bizleri, yeteneklerini kanıtlamakta olan isimler bekliyor: Opeth ve Dream Theater. Ülkemizde de büyük bir dinleyici kitlesi bulunan Opeth, hayranlarını iki gruba ayıran dramatik müzikal değişim döneminden çok uzaktaki diyarlarda bir ayağı ekstrem metale uzanan müziği ile karşımızda iken diğer yandan bu sanatın inceliklerini dünyanın en ünlü (büyük ihtimalle aynı zamanda en iyi) müzik okulunda, Berklee'de öğrenen Dream Theater "En ünlü progresif metal grubu hangisidir?" sorusu karşısında ismini haykırırcasına tüm dünyaya duyuruyordu.

Yeni milenyumda girdiğimiz sıralarda The Mars Volta ve Mastodon geleceği selamlıyordu. Köklerini saykadelik rock ile besleyen The Mars Volta, Latin müziğini 70'lerin ruhunun modern bir yansıması halinde bizlere sunuyordu. Günümüzde aktif olmayan grubun konser performansları da dillere destan(dı).

Müziğimiz, Amerika'ya iyice yerleşmişken kıtanın doğusundan Mastodon, elementlere göz kırparak sahneye çıkıyordu. Parçalarını country melodileri ile süsleyerek zihinlerde çeşitli çiftlik hayvanlarını koşuşturma konusunda ün yapmış grubun iyi olduğu bir diğer konu da albüm bütünlüğüdür. Albümlerinin neredeyse tamamının kendilerine has temaları vardır ve 2009 çıkışlı "Crack The Skye" hem konsept albüm olması hem de yüksek müzikal kalitesi ile modern progresif müziğin kilometre taşlarından biridir diyebiliriz.

Müziğin Matematiği: 2010-Günümüz

Ritim mühendisliği, musiki mimarisi... Her nasıl adlandırmak isterseniz. Günümüze yaklaştıkça gelişen teknoloji ile paralel olarak müziğin üretim aşaması da mekanikleşiyor dersek yanlış olmaz ancak bu mekanikleşmeden doğru yararlanarak taze bir nefes aldırın grupların sayısı da fazla. Bu gruplardan biri olan Haken, yüksek derecede ustalık gerektiren parçaları ve teknolojinin baskın bir şekilde hissedildiği prodüksüyon tarzı ile günümüz progresif müziğinin tanımını yapıyor. Steven Wilson -her ne kadar son albümü ile o da bu kervana katılmış olsa da- günümüz müziğine karşı romantik bir direniş göstererek "mekanikleşmeyi" reddediyordu. Günümüzde tekrar birlikte müzik yapmaya başladığı grubu Porupine Tree ile hazırlıklara başlayarak bizleri heyecanlandıran isim, kaliteli müzisyenlerin katkıda bulunduğu 2013 çıkışlı solo albümü "The Raven That Refused To Sing" ile benim diyen gruplara ustalık dersi vermişti. Sizler bu yazıyı okurken Avrupa ülkelerini fethetmek üzere yollarda olan Norveçli Viking torunlarının grubu Leprous, sadece isimleriyle bile (cüzzam/cüzzamlı) ne tarz bir müziğin peşinde olduklarını gayet iyi açıklıyorlar (pek çeşitli müzik gruplarının "cüzzam" kavramına olan ilgisi de başka bir yazının konusu olsa gerek). Progresif rock evriminin güncel temsilcilerinden biri olan ve ritmik müziğe önem veren topluluk geçtiğimiz yılın ikinci yarısında en yeni albümünü yayınlayarak hayranlarının meraklı-heyecanlı bekleyişini sonlandırmış ve albümü desteklemek için çıktıkları turnenin İstanbul durağında Türk dinleyicisine güzel bir konser armağan etmişti.

İlerleyen Zamanlarda Daha Ne Kadar İlerlenebilir?

Müzikal evrimin biyolojik evrimden ayrıldığı bazı noktalar bulunmakta. Bunlardan bir tanesi de şu ki, müzikte "güçsüz" diye bir kavram yoktur. Yani geçmişte var olan herhangi bir şey zamanla yok olmaz. Kişisel görüşüm, bundan yola çıkarak, zaman içerisinde geçmişe gönderilen selamların miktarı artacak ancak bu selamlar duman aracılığı ile değil, bolca dijital işleminden geçmiş elektronik tınılar yoluyla olacaktır. Ancak tabii ki bu sadece bir tahmin.

Belirsizliklerle dolu geleceğin şimdiye dönüşmesine şahitlik ederken, anlatılanların daha da somutlaşması adına hazırladığım çalma listesinin tadına bakabilirsiniz. İyi dinlemeler!

https://open.spotify.com/playlist/0lyylfeHNzUnPlvfbClO4o?si=XZ8lj53rRQK-jv_2ViNXFA&utm_source=copy-link

Utku Toplupata ile Röportaj

1) Bize biraz kendinden söz et, kimdir Utku Toplupata ?

1999 Antalya doğumluyum. Üniversiteye kadar orada yaşadım. 5. sınıfta TED'in bursluluk sınavına girdim. O sıralar ne kadar sınav varsa girerdim zaten. Bu sınavlara başvururken herhangi bir amacım yoktu. Bir gün babamla otobüste iken annem arayıp TED'in sınavını kazandığımı ve ziyarete geleceklerini söyledi. Belgeler doldurdular. Aslında genellikle ailemle konuştular, ben hatırlamıyorum bile. Hemen sonrasında kendimi TED ailesinde buldum. İşte o andan itibaren aklımın almayacağı şeyler oldu. Adını bilmediğim bir aleti (Sonradan öğrendim tabii, viyola.) 7 yıl boyunca orkestrada çaldım.

Masa tenisi oynadım, okul takımına girdim. 8. sınıftan lisenin sonuna kadar pek çok etkinliğe katıldım, şehir şehir gezdim; Eskişehir, Konya, Bursa, Bodrum'a gittim. TEDli'ler arası öğrenci değişimiyle TED Polatlı yurdunda kaldım. Şu anda Bilkent Üniversitesi Elektrik - Elektronik Mühendisliği'nde son sınıf öğrencisiyim. Muhtemelen son dönemimdeyim.

2)Sana göre Türk Eğitim Derneği'nin Utku olmandaki rolü nedir?

Örnek vermek isterim; Anakin'in Obi Wan'ı, Harry'nin Dumbledore'u vardı. Akıl hocaları olmasaydı, o karakterler buldukları yerlerde olmazlardı. Onlara hiçbir zaman "Doğru budur, bunu yapacaksın, buradan git, böyle yap!" tarzında şeyler söylenmedi. Ben de TED'i böyle görüyorum, olmasaydı ben şimdi bulunduğum yerde olmazdım. TED'in üzerimdeki etkisi asla fabrikadan çıkmışçasına değildi, tam tersine kendi yolunu çizmeme yardım etti. Attığım adımların doğru olduğuna inanmayı, bu adımları atarken kendime güvenmeyi ve bunun için de planlamayı öğretti.

Net olmalılar. Bir planları varsa mutlaka uygulamalıdır. Yarı yolda dönmek, hiç başlamamaktan daha kötü. Ben İstanbul planımdan başlangıçta döndüm ama gitmiş olsaydım yarı yolda bırakmam gerekirdi. Bu nedenle okulu da bölümü de iyi araştırmak gerek.

3) Türk Eğitim Derneği ailesinde olduğun andan itibaren aklında en çok yer edinen anılardan birini bizimle paylaşabilir misin?

10. sınıfta TED Antalya ve TED Alanya olarak Kapadokya'ya gitmiştik, zevkli bir geziydi. Akşam arkadaşlarla lobide otururken gezi boyunca bize eşlik eden Kemal Bey ile eşi yanımıza gelmişlerdi ve sohbet etmiştik. Lise yıllarında Kemal Bey ile sohbet etmek önemli ve güzeldi. Hâlâ detaylarıyla hatırlarım, aklımdan çıkmaz. Hatta tesadüfen üniversite için Ankara'ya gelişimin ilk gününde yine kendisini görmüştüm, böylece daha tanıdık gelmişti her şey.

4) Yepyeni bir hayata, üniversiteye başlıyorsun, TEB Ankara ile yolun kesişiyor. TEB Ankara'dan sonra sende ne değişti, ne hissettin ve TEB olmasaydı ne eksik kalırdı?

Antalya'da meşaleler olarak kalabalıktık biz. Ama hepimiz birbirimize benziyorduk. İsteklerimiz, hayatlarımız, şikayetlerimiz hep aynıydı ama TEB Ankara bana çok farklı olmamızın da mümkün olduğunu gösterdi. Ben Ankara'da benimle benzer koşullarda hayata başlamış ama benden çok farklı şeyler yaşamış insanlarla tanıştım, burada sanki kendimi farklı formlarda gördüm. Yani benzer görüşlere sahip insanlar olduğumuz doğru fakat bu noktaya çok farklı tecrübeler, anılar ve tercihler sonucu ulaştığımız da doğru. Burada insanlarla konuştuğumda anladım ki bambaşka şeyler yaşamış, bambaşka ortamlarda bulunmuşuz ama her nasılsa bakış açılarımız doğrultusunda aynı noktaya ulaşmışız.

4.a) Bu insanlarla tanışmış olmak sana ne kattı?

Belki birinci elden tecrübe edemeyeceğim şeyleri dinleyerek öğrenmiş oldum. Bu da bana değişik bakış açılarını kullanmayı, konunun farklı noktalarını tespit edebilmeyi öğretti. Bu insanlarla güzel anılar da paylaştım. Şu anda bile canım sıkıldığında sohbet etmek veya oyun oynamak için internet üzerinden toplanabiliyoruz. Bunun yanında, çay kahve eşliğinde sohbet etmekten keyif alırım, muhabbet için seremoni şartı aramam. TEB Ankara'dan arkadaşlarımla bunu yapmak çok kolay ve zevkli oluyor.

4.b) Nasıl bu kadar aktif olabiliyorsun etkinliklerde?

Okul gittikçe yoğunlaşıyor ama etkinliklere bu sene daha fazla katılıyorum çünkü bir yerden sonra okul sıkıyor. Eskiden de etkinlik haberlerine sevinirdim ama şimdi "dernekte iş var" yazısı görünce bile çok mutlu oluyorum. Uygunsam mutlaka katılıyorum. Hatta uygun değilsem de boşluk yaratmaya çalışıyorum. Çünkü dernekte azıcık uykuyla geçen fiziksel yorgunlukların, sohbetlerden sonra esamesi okunmuyor.

5) Ankara bozkırında TEB sayesinde yaşadığın, aklından çıkmayan bir anın var mı?

Lise boyunca Boğaziçi'nde okumak istedim, nedensizce istiyordum. TED sayesinde 12. sınıfta bir Denizbank etkinliğiyle İstanbul'a gittim. İşte o zaman orada yaşayamayacağımı anladım; o trafikte, kalabalıkta, yoğunlukta mümkün değildi. O günün akşamında sınav sonuçları açıklandı ve ben aileme orada okuyamayacağımı söyledim. Şaşırdılar tabii çünkü çok uzun zamandır hayalini kuruyordum.

Fakat TED, beni Ankara'ya çekti; onun sayesinde buradayım. İlk senemde burslu çocuklarla görüşmek için TED Eskişehir'e gittik. Orada öğrencilere üniversiteden bahsettik, sohbet ettik, anılarımızı anlattık. Meşalelere deneyimlerimden bahsetmek çok iyiydi.

5.a) Üniversiteli olarak senin gibi meşaleleri karşında görmek nasıl bir histi?

Antalya'ya her gidişimde lisemi ziyaret ediyorum ve her seferinde bir sınıfla buluşturuluyorum. Bu yüzden kendimi anlatmak zor gelmedi. Yaşadıklarımı anlatmak yeni hobim oldu.

6) Üniversite, uzaktan bir ütopyadır adeta, senin gittiğin üniversite ve bölüm hayallerindeki gibi miydi? Beklediğinden farklı gelişen şeyler oldu mu?

Yaklaşık 3 yıl Boğaziçi hayaliyle yaşamıştım. Plan değiştirmek benim için epey zordu çünkü neredeyse her şey hazır: "Şunu şöyle yaparım, Anadolu Efes'in bütün maçlarına giderim." gibi. Ama sonra bu planların hiçbirini gerçekleştiremeyeceğimi fark ettim. Hayata farklı şekilde uyum sağlamam gerekti ve başardım. Bölüm ya da üniversite konusunda bir sorun yaşamadım. Fakat sosyal hayat konusunda boşlukta hissettiğim oldu. Özellikle hazırlık dönemimde zamanımı etkili kullanmayı başaramadım, bu yüzden bir dönem daha okumayı tercih ederdim. Çünkü ancak ilk senenin sonuna doğru alışmıştım. Bu yüzden birinci dönem biter bitmez bölüme geçince sudan çıkmış balığa döndüm. Tabii sonrasında düzeldi.

6.a) "Keşke Boğaziçi'ne gitseydim." dediğin oldu mu?

Hayır, olmadı. Ara sıra "Başka bölüm mü okusaydım?" dedim, tıp veya başka bir mühendislik. ODTÜ'de okumayı bile düşündüm ama hiçbir zaman İstanbul pişmanlığı duymadım, gitmek gelmedi içimden. Sanırım ben rahatlığa düşkünüm. Fiziksel yorgunluk sorun olmasa da zihinsel yorgunluk çok zor geliyor.

7) Üniversite hayalleri kuranlara "bilseler çok iyi olur (başkası söylemez bunları)" diyebileceğin bir şeyler var mı?

Net olmalılar. Bir planları varsa mutlaka uygulamalıdır. Yarı yoldan dönmek, hiç başlamamaktan daha kötü. Ben İstanbul planımdan başlangıçta döndüm ama gitmiş olsaydım yarı yolda bırakmam gerekirdi. Bu nedenle okulu da bölümü de iyi araştırmak gerek.

Çünkü çok farklı yerlere yönelebilirler. Farklı imkanlar mutlaka çıkar karşısına. Ayrıca üniversitede de şehri öğrenmeleri önemli. Ben bunun için bilmediğim dolmuşlara binerdim. Bir yerlere varıp inerdim, sonra Google'dan dönmeyi öğrenirdim. Bunun ne yapmam gerektiğini, nerede ne olduğunu veya ne yapılacağını öğrenmeme faydası oldu. Zaman geçirmek için ya ne yapmak gerektiğini çok iyi bilen birileriyle arkadaş olmak ya da kendi başına öğrenmek gerek. Ben kendim öğrenmeyi seçtim. Bunun yanında her türlü yoğunluğa, zorluğa rağmen sosyalleşmek, etkin olmak şart. Rahatlamak lazım. Aksi takdirde insan kendi içinde çok sorun yaşıyor. Dışarıya yansımaya bile insanı kendi içinde bunalıma sürükleyebiliyor sosyalleşmemek. Eğer işim daha sonra yapılabilecekse, bir şekilde yetişebileceğim çağrıldığı yerlere gitmeyi, aktif olmayı tercih ediyorum. O fırsatı kaçırmamayı seçiyorum.

8) En başından üniversiteli olsaydın şimdi, neleri farklı yapardın?

Hazırlığı 1 yıl okurdum. Ben şimdi hazırlığı hiç okumamayı da 1 tam yıl okumayı da tercih ederdim. Üstelik ilk yıl okuldan çok az insanla tanıştım, daha fazlası ile tanışırdım. Antalya'dan arkadaşlarımla kurduğumuz yedi sekiz kişilik ekiple zaman geçirdim. Kulüp etkinlikleri ve akademik başarı için yeterli seviyedeyim bence. Daha başarılı olup daha mutsuz olmayı ya da daha çok gezip bundan daha az başarılı olmayı da istemezdim.

9) Utku'nun hayatı bundan sonra nasıl olacak; hedefleri, beklentileri neler?

Bundan sonrası benim için belirsiz. Ortaokul ve lisede ne olacağım belliydi ama şimdi muğlak. Yaklaşık dört ay sonra mezun olacağım ama hâlâ yüksek lisans mı yaparım yoksa işe mi başlarım bilmiyorum. Bu noktada an itibarıyla önüme gelen fırsatlar arasından en uygununu, beni en başarılı ve mutlu edecek olanı tercih edeceğim. Türkiye'de kalmayı planladığım için de herhangi bir yurt dışı başvurusu yapmadım yani ufukta yurt içinde ilerleme hedefleri çok daha yakın bir seçenek olarak görünüyor.

9.a) Planlı olmak mı belirsiz olması mı iyi?

Aslında eğer yurt dışında olmak isteseydim, şimdiden tüm başvuruların yapılmış olması gerekirdi. Ama şu anda genel olarak hayatımızda her şey değişiyor. O yüzden değişen koşullara uyabilmek için kendimi daha geç karar vermeye alıştırdım. Karmaşaya uyum sağladığımı düşünüyorum. Bu tıpkı dolmuşla bir yere gidip oradan geri dönmeye çalıştığım zamanki gibi duruma bağlı yaşama yeteneğimi artırdı.

9.b) Nerelerde, nasıl staj yaptın?

Şu ana kadar iki staj yaptım. Birincisi iki yaz önce STM (Savunma Teknolojileri Mühendislik ve Ticaret AŞ) kurumundaydı. STM insansız hava araçları üreten, TSK Güçlendirme Vakfına bağlı bir şirket. Çok keyifliydi ve kendimi geliştirmeme çok yardımcı oldu. Oldukça güzel bağlantılar kurdum. İkincisi bu yaz ASELSAN'daydı. İş hayatını burada öğrendim. Üstten asta komut nasıl gider, asttan üste nasıl döner burada anladım. İki stajımı da çok sevdim. Sırası da güzeldi. Bu alanlarda da çalışmak isterim aslında ama hangi koşullar altında olacağına bağlı elbette.

9.c) Nasıl emin oldun bölümünü sevdiğine?

Ben aslında ilk iki yıl boyunca ara ara tıp bölümüne geçmeyi düşündüm. Aileme sorunca bana kızıyorlardı. İki yılın sonunda artık pek çok şeyi öğrenmiştim ki bizimki gibi bölümler genelde başta öğrendiklerinizin üstüne biriktirdiklerinizle ilerler. Başlangıç kısmında öğrendiklerimden keyif aldığımı fark ettim.

Yaptığım projelerden sonuç elde edince çok mutlu oluyordum. Ama tabii okurken ara sıra çöken zihinsel yorgunluk da oldu, sonrasında onunla mücadele etmeyi de öğrendim. Çünkü bittiğinde gelen tatmin hissi o yorgunluğa değişiyordu. O noktada bölümün benim için doğru olduğunu anladım. Başka bölümde de belki benzeri duygular yaşadım ama belirli bir bilgi birikimine ulaşıp bildiklerimle bir şeyler yapabilmeye bölümü sevdiğimi düşündüm.

10) Her sene yenilenen, gitgide büyüyen TEB Ankara'nın bilmesini, unutmamasını istediğin bir şey var mı?

Arkadaşlar, tanıdıklar olsa da aslında hepimiz üniversiteye yalnız geliyoruz. Ankara'ya gelişimin ilk gününde bir bildirim geldi, Whatsapp'tan bir gruba alınmışım ve grubun başlığı: "Ailemize hoş geldiniz."di. Başta anlamadım ama duyuru mesajları gelince TEB Ankara'yla ilgili olduğunu gördüm. Lisede de TEB hakkında bazı şeyler biliyordum ama mesajlardan sonra topluluğun içinde olduğumu fark ettim. Bizim gibi yüzlerce insan var bu çatı altında. Bir şeyler öğrenmek, paylaşmak, kendi derdini anlatmak için uygun bir ortam. Yıllar ilerledikçe sana yol gösterenlerin yerine geçiyorsun, aktaran sen oluyorsun, Böylesine güzel bir paylaşım ortamının farkında olmak gerekiyor.

Semiha Ömür & Sıla Kurğa & Utku Toplupata

TEB NEDEN ANKARA?

Yılların süregelen tartışmasıdır, "Ankara'yı sevenler neyini seviyor?". İstanbul varken soğuk ve grinin başkenti sevilir mi? Cevap çok basit: **SEVİLİR**. Buraların memur ve öğrenci diyarı olduğu bilinen bir gerçektir. Vücudu delip geçen ayaz eşlikli kışları, geç gelen ve erken giden kuru yazları vardır Ankara'nın. Dışarı ceket ile çıktığınız sabahın öğlesinde tişört ile gezerken akşam bi bakmışsınız montunuza bürünüvermişsiniz. Ama Ankara'da kimse bundan şikayet etmez. Hatta Ankara'ya yabancı biri, soğuktan şikayetlendiğinde bunun daha başlangıç olduğuna dair bir konuşma başlar ve Ankara'nın dillere destan ayazı betimlemelerle hissettirilmeye çalışılır.

Şimdiye kadar bahsettiklerim ile ön yargınızı kırmamın neredeyse imkansız olduğunu tahmin edebiliyorum. Bütün bunlar Ankara'ya gelenlerin ağız birliği etmişcesine söylendikleri konulardır. Halbuki Ankara'da ne cevherler vardır, bir bilseler... Her şeyden önce sakin bir şehirdir. Kalabalık nüfusunun tersine çoğu yerde sıra beklemeden işlerinizi halledersiniz, kafelerde kolaylıkla yer bulabilirsiniz. Trafik korkusu ile evden saatler önce çıkmadan gideceğiniz yere ulaşmanın keyfini sürebilirsiniz. Ankara'ya ekseriyetle solukluğundan dem vurulur. Ancak unutulmuş bir şey var ki burada her yer parktır. Her parkın da kendince dinamikleri vardır

Park üçlemesine Atakule'nin komşusu **Botanik'ten** başlayalım. Çankaya ve Cinnah caddelerinin hemen arasında olan Botanik Park genellikle ailelerin ve orta yaşlıların tercih ettiği bir yer. Sakinlik arayanların öncelikli tercihlerindedir. Şehrin simgelerinden Atakule'yi seyrederek açık havanın tadını çıkarabileceğiniz yeşil bir cennettir adeta. Şehrin karmaşasından (tamam sakin şehir dedik ama o kadar da değil) bunaldığınızda ilk başvurabileceğiniz konumdur kendileri. Yaş grubunun büyük olmasından dolayı dinlenmek için tercih edebilirsiniz. Yaz aylarında dört bir tarafta fotoğraf çekimi için parkın güzelliğini kaçırmak istemeyen gelin ve damatları görebilirsiniz. Genel olarak hafta sonu geldiğinde de masalara kahvaltılıklarını dizmiş aileler ve masanın etrafında koşturan çocuklarla karşılaşmanız olasıdır. Botanik'ten biraz daha aşağı yürüdüğünüzde karşınıza **Seğmenler Parkı** çıkacaktır. Ankaralı gençlerin ve tabii ki patili dostlarını yürüyüşe çıkarınların uğrak mekanıdır. Arkadaş grupları bahar aylarının başından yaz sonuna kadar burada buluşurlar. Keyifli saatlerine yoldaşlık eden içeceklerle yeşil ve sakinliğin kesiştiği Seğmenlerde güzel havanın tadını çıkarırlar. Gedikliler genellikle gençler olduğu için yaz aylarında adeta kocaman bir üniversite kampüsüne dönüşür. Arkadaş gruplarının gitar eşliğinde hep beraber söyledikleri şarkıları dinleyip sizler de melodilere katılabilirsiniz.

Hatta bir rivayete göre Ankaralı bir genç Seğmenlere gittiğinde mutlaka bir arkadaşıyla karşılaşmış, benden söylemesi. Biraz daha aşağı indiğimizde ise karşımıza üçlememizin son öznesi **Kuğulu Park** çıkar. Ankara'nın sembollerindedir. Adından da anlaşılacağı üzere içerisinde kuğular, ördekler ve kazlar vardır. Ankara'nın sevilen yerlerinden olan Tunalı Caddesi'nin başında olan bu park çocuklu ailelerin ve emeklilerin en gözde konumudur. Çocukların neşeli kahkahaları eşliğinde kuğuları izleyip keyifli vakit geçirmek ya da Tunalı'da alışveriş yaptıktan sonra kahvenizi alıp dinlenmek için burası çok iyi bir tercih olacaktır. Park üçlememizin en büyük özelliği, Ankara'nın merkezinde ve birbirine çok yakın olsa da çeşitli yaş gruplarına ev sahipliği yapmasıdır.

Bir Ankaralı hayatını bu üç park arasında geçirir aslında. Serüven, lise çıkışı gittiği Seğmenler ile başlar. Üniversite sonuna doğru tercihi Botanik'e kayar. Çocuk sahibi olduğunda ya da yeğenlerini gezdirmek istediğinde ise yolu Kuğulu'ya düşer. Bu şekilde parklar arasında mekik dokur.

Son olarak; yazarın yürüyüş sevenlere Botanik'ten başlayıp Seğmenler, Kuğulu, Tunalı ve son olarak Kızılay'da sonlanan yürüyüş güzergahı kişisel tavsiyesidir.

"ANKARA'DA DENİZ YOK" DİYENLERE

Peki, düşündüğümüz kadar gri değilmiş. Ya denizsizlik sorununa ne diyeceksin?" Sorununuz için de alternatifimiz var: Eymir Gölü.

ODTÜ arazisinde bulunan Eymir Gölü çeşitli bitki ve kuşlara ev sahipliği yapmasından dolayı Ankaralılar için adeta bir doğal yaşam parkı anlamına gelir. Keşmekeşten sıkıldığınızda ama şehirden kaçmaya fırsat bulamadığınızda imdadınıza yetişiyor Eymir Gölü. Haftasonları nispeten kalabalık olması da Ankaralıların ne kadar çok sevdiğini gösteriyor. Sabah saatlerinde o güzel atmosferde yürüyüş yapmak ya da bisiklet sürmek çok rahatlatıcı, inanın. "Eymir'i görmek için en iyi zaman hangisi?" diye soracak olursanız, yaz akşamları derim kuşkusuz. Arkadaşlarınızla katlanır sandalyelerinizi alıp tüm akşamı burada neşeli sohbetler ile geçirmek Ankarada tadabileceğiniz en güzel yaz akşamları olabilir.

Eymir'in sadece yaz mevsiminden bahsedip kışından bahsetmemek büyük haksızlık olur. Kış gelince buz tutan gölü de ayrı bir güzellik katar ortama. Yazar burada "Her mevsimi ayrı güzel Eymir'in..." diyor.

ŞARKILAR:

Ankara Çıkışlı Müzik Grupları

Yaşlı Amca - Eymir
Vega - Serzenişte
Pinhani - Nehirler Durmaz
TNK - Aşk Harcamanın 80 Yolu
Seksendört - Kendime Yalan Söyledim
Yeni Türkü - Başka Türlü Bir Şey
Pilli Bebek - Olsun
Son Feci Bisiklet - Pazar ve Ertesi

https://open.spotify.com/playlist/5OycAl7K82txH2wjXfvgOs?si=rdXZKYwnT1eAKgDLYoyU5g&utm_source=copy-link

Aslı Yalçınkaya

TÜRK EĞİTİM DERNEĞİ

Bir gelecek projesi

Mektubunuz Var!

Bir yaz günü iki genç kadının aklından geçen bir fikir büyüdü, büyüdü ve hepimizin gönlünde birer çiçek olup açtı: Meşaleden Mektup Var. TEB Ankaralı öğrenciler olarak düşüncemiz, hayatlarımızın temel taşları görevindeki kitapların bir çocuğa verilebilecek en kıymetli hediye olduğu yönündeydi. Bu sebepten bir sosyal sorumluluk projesinde önümüzdeki on yılın gençlerine bugünün gençleri olarak sevdiğimiz, değerli bulduğumuz kitapları vermek istedik. İçlerine de yüreğimizden geçenleri yazalım ki onlara ablalarından, abilerinden hatıra namına birer mektup olsun. Öyle ya mektupların ne cinsiyeti ne makamı olur, mektuplar yansız iletişimin en kolay yoludur. Çocukların mektuplarını, onlar kadar masum olduğumuz zamanları anımsayarak okuduk. Mektuplar ve kütüphaneyle onlarda bir ışık uyansın, kendilerini ve hayallerini aydınlatacak meşaleleri biz olalım istedik. Mektuplaşma sırasında gönderdiklerimizle birlikte okulda bir kütüphane oluşturmak için elbette bizlerin de bu güzel kalpleri barındıran okulu ziyaret etmemiz gerekiyordu, bizler de yola koyulduk ve üç günlük Batman maceramız başladı.

Uzun bir yolculuğun ardından vardığımızda ilk aşamada sarf ettiğimiz emeğin çok işe yaradığını gördük çünkü mektuplaşma sürecimiz birbirimizi görmeden tanıma, sevme fırsatı vermişti. Okulun Türkçe öğretmeni çocukların projeden sonra okumaların ne kadar arttığından, mektupları nasıl heyecanla beklediklerinden bahsetti. Çocukların gözlerindeki ışıltı, işte o ışıltı yolu da yorgunluğunu da unutturdu. Etkinliklerimizle elimizden geldiğince onlara bir şeyler öğretmeye ama en çok da üniversite hayallerini filizlendirmeye çalıştık. Biraz da tertemiz duygularıyla bizleri karşılayan çocuklarda kendi çocukluğumuzu görebilmek için çabaladık.

Her sosyal sorumluluk projesi gibi bu proje de bizlere kendi hayatlarımız hakkında düşünme, başkalarının hayatlarına dokunma fırsatının yanında yardımlaşarak hem huzur bulma hem de vicdani yükümlülüklerimizi yerine getirme onuru verdi. Sevgili dostumuz ve 2021-2022 dönemi TEB Ankara Yönetim Kurulu başkanı Salih Burak Gülen Meşaleden Mektup Var yolculuğunu şöyle dile getiriyor: "Bunca başarılarımız içinden benim kalbimde ve aynı zamanda bu sayımızda da ayrı bir yeri olan Meşaleden Mektup Var idi. Bulduğumuz ve gönül verdiğimiz bu projede derneğin izinde süregelen fırsat eşitsizliğiyle mücadeleye bizim katkımız; köy okulundaki kardeşlerimize okuma alışkanlığı kazandırmak ve bunun gerçekleşmesi için uzun yıllar kullanabilecekleri bir kütüphane oluşturmaya çaba harcamaktı." Vardığımız zaman yorgunluğumuzu hep bir ağızdan şarkı söyleyerek giderdik. Üstelik biz onlara yüz boyamayı, onlar da bize halay çekmeyi öğretti. Unuttuğumuz şeyleri hatırlattı çocuklar bizlere; oyun oynayarak da dinlenildiğini, söylemediğimiz için unuttuğumuz türküleri, bir çocuk üzülürken her şeyi bırakıp onu neşelendirmeye çalışmanın sade huzurunu... Katılan arkadaşlarımızın belirttiği gibi "Bir 20 saat daha yol olsa yine giderdim." denecek kadar keyifli olan bu projenin içtenliğini ve çocuklar için ne kadar değerli olduğunu, hepsinin gözündeki o heyecandan net bir şekilde anlayabiliyordunuz.

Çocuklarla kendi hayatınıza dair bir şeyler paylaşmak ve onların hayatından bir şeyler okumak için katılmalısınız. Başka bir gönüllümüzün deyişiyle bu projeye "aylarca bir çocuğun hayatına dahil olmak ve o ışık saçan tatlı gözlerle tanışıp vakit geçirebilmek istiyorsanız" muhakkak katılmalısınız. Hatta bakarsınız doğum gününüze denk gelir bu kıymetli etkinlik, bir arkadaşımıza olduğu gibi. Hatta sizler de otobüsümüzün ardından koşan ve bizleri uğurlayan minik kalpleri görme şansına erişirsiniz. Yine Salih'in sözleriyle noktalamak istiyoruz: "Benim için gönüllü olarak yaptığım işlerden aldığım tatminin en üst noktalarından birisi Batman'daki köy okulumuza giderek gerçekleştirdiğimiz projedeydi. Mektup arkadaşlarımızın gözlerindeki heyecan belleğimde hep benimle kalacak. Rüya gibi geçen günün sonunda Ankara'ya döndüğümde yaptığımız işlerin ne kadar kıymetli olduğunu tekrar tekrar anlamış oldum. Bu projeyi gerçekleştirmemizde emeği geçen başta Türk Eğitim Derneği, TED Batman Koleji ve TED Batman Koleji Mezunlar Derneği olmak üzere tüm ekibe teşekkür etmeyi borç bilirim. Bültenimizde detaylıca yer verdiğimiz bu projenin her adımını okumanızı mutlaka isterim." İyilik ile, TEB Ankara ile kalın!

ZUBROWKA CUMHURİYETİ'NDEN BÜYÜK BUDAPEŞTE OTELİ

Hiç beklenmedik gelişmelere hazır olun.

Yıkılmasına aylar kalan, eski ihtişamını kaybetmiş bir otelde başlıyor hikayemiz. Yazarımız, kendi deyimiyle yazarlar arasında döneminde sıkça görülen ilham yoksunluğu hastalığına çare bulmak için başlamış olduğu uzun gezisinin başlarında, sadece sezon dışında servis odasından daha da küçük bir odada kalan otelin sahibi Zero Mustafa ile yollarının kesişmesi üzerine, Büyük Budapeşte Otel'in hayatını öğrenme şansımız oluyor. Bizler gibi yazarımızı da bu hikâyeyi dinlemeye iten, zamanında Avrupa'nın en zenginlerinden biri olan ve kalelerde, şatolarda kalan Zero'nun yalnız ve inzivaya çekilmiş hali oluyor. Ama bu yalnızlık oteldeki diğer müşterilere benzemiyor. Derin, belki de acınası bir yalnızlık, hatta Büyük Budapeşte'nin yıkılmak üzere izlenimini veren görüntüsüne olan benzerliği de görülebiliyor.

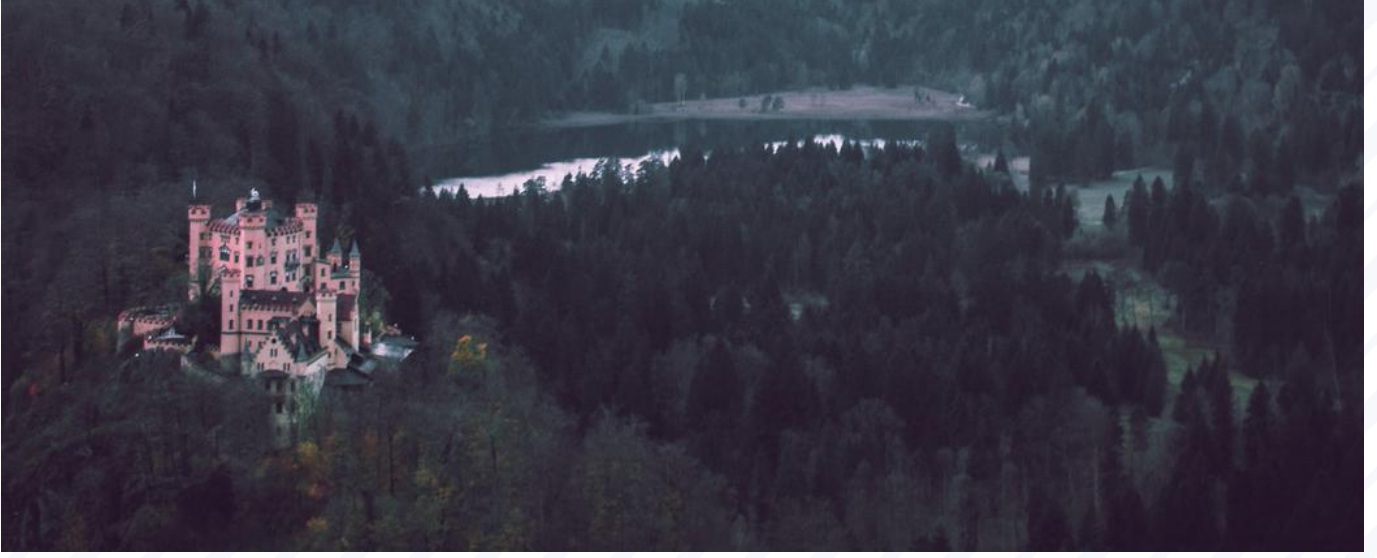
Hikayemiz, Zero'nun yeni lobi görevlisi olması ile otelin odacısı Mösyö Gustave'in, Zero'yu kendi himayesi altına alması ve ona bir nevi hocalık yapması ile başlamıştır. Daha sonra bu ayrılmaz ikilinin komplolarla olan savaşlarını, hapisten kaçma ve kaçak olarak hayatta kalmaya çalışmalarına,

Başlamadan belirtmek isterim, içerikte görmüş olduğunuz görseller, filmimizin yönetmeni Wes Anderson'un tarzına uygun olduğunu düşündüğüm, estetik fotoğraflardır. Çünkü beni bilen bilir, telif hakları konusunda oldukça hassasımdır.

Agatha ve Zero arasında gelişen sarsılmaz ilişkiye ve aslında Büyük Budapeşte Otel'indeki hayat hikayesine şahit oluyoruz. Filmin uzmanlarca yapılmış eleştirilerini, değerlendirmelerini inceleyebilir, çekimlerini analiz edebilirsiniz. Benim sizlere listemde en üst sıralarda bulunan bu filmi önermekten ve minik bir özetini yapmaktan öteye gidecek bir kabiliyetim olmasa bile sizlerin de ilgisini çekecek bir düşünce ile bu filmi birleştirmeye ve sizlere okumasının zevkli olacağını düşündüğüm bir içerik sunabileceğimi farz ediyorum.

Büyük Selanik Oteli, ya da siz ne arzu ederseniz...

Bu filmi bu kadar sevmemin ve her izlediğimde etkilenmemin belki de en büyük nedeni bu filme ait hissetmem, içerisinde benliğimden parçalar bulmamdır. Kendi hayal dünyam, şu anda yaşadığımız zaman dilimi ve bu filmin bizlere sunduğu atmosferin benzerlikleri oldukça hoşuma gidiyor.

Bu yüzden bu hissimi sizlerle paylaşmak, birlikte incelemek istiyorum şu soruyu sorarak, ya Büyük Budapeşte Oteli bizlerin hikayesi olsaydı? Ankara'da geçen üniversite hayatımızı anlatan, çoğunlukla güldüren ama zaman zaman bizleri derinden etkileyen bir hikâye olurdu Büyük Budapeşte Oteli. Birlikte maceralara atladığımız, onunla hayatı öğrendiğimiz, Zero Mustafa'nın deyimiyle aynı mekânı paylaştığımız dostumuz pekâlâ Mösyö Gustave olabilirdi. Cesur, güzelliğini ve masumluğunu hiçbir zaman yitirmeyen ve her ihtiyacımız olduğunda, başımız belaya girdiğinde koşulsuzca bizi kurtaran, zor anımıza yetişen sevgili Agatha'yı da unutmayalım. Lutz, Nebelsbad ve diğer yerler bizlere tanıdık gelen Çankaya veya Çayyolu olurdu. Hikayemizin 1930'lu yıllarda geçtiğini göz önüne alırsak, Cumhuriyet dönemindeki ilçelerimiz serüvenimiz için mükemmel bir atmosfer oluşturabilirdi. Ayrıca, bu hikâyede yaşanan dalgalanmaların yerine de hayatlarımızdan hikâyeler yerleştirebiliriz. Savaşın yerine pandemiyi; ihanetler ve iftiralar yerine okul hayatımızın inişli çıkışlı, aksiyonu hiç eksilmeyen yapısını, hapishaneyi de karantina günlerine çeviremez miyiz sizce de? Bence kendimizden izler, parçalar bulduğumuz zaman filmde keyif almaya ve kendimizi bu evrene ait hissetmeye başlıyoruz.

Peki ya üniversite hayatında oluşturduğumuz arkadaşlıklar, hikayemizde yer bulamayacak mı? Mösyö Gustave'in bahsetmek zorunda kaldığı o çok gizli cemiyet size de tanıdık gelmiyor mu?

Bir insan, Fazıl Say'ın sahne açılış konserine nasıl bilet bulabilir? Cumhuriyet balosunda salonun sağ köşesindeki masaya davetli olarak nasıl katılabilir? Üniversitede Haluk Levent konserine son anda nasıl dahil olabilir? MEB Şura Salonu'ndaki bir gösteriye yoğun ilgiye rağmen nasıl koltuk bulabilir? Çapraz Anahtarlar Cemiyeti, oradasınız biliyorum. Adınızı gün yüzüne çıkardığım için özür dilerim ancak, bunu okuyacak olanlar da pek tabii sizlersiniz. O yüzden hâlâ gizli bir topluluk olarak varlığımızı devam ettirebileceğimizi düşünüyorum. Sizce de öyle değil mi? Emin olun mecbur kalmam sizlerden bahsetmezdim.

”

Filmin son sahneleri hariç - ki oraya daha sonra değineceğiz - yönetmenin kullandığı renkler, kamera açıları gerçek olamayacak bir dünyanın izlenimini uyandırıyor benim zihnimde. Hatta yarattığım hayali bir dünyada, çevremdeki hayatımı değiştiren, yakınimdaki insanlarla atıldığım maceraları anlatan bir masal gibi. Ama bildiğiniz üzere, üniversite günlerinin de güzel maceraların da zamanla birlikte yol alma, er ya da geç bitme gibi kötü huyları vardır. Çoğu serüven de maalesef, güzel sonlara sahip değildir. Büyük Budapeşte de onlardan biri, Mösyo Gustave, Zero Mustafa ve Agatha'nın hikayeleri, güzel oldukları kadar kısa süren ve arkalarında Bizzat Büyük Budapeşte'yi ve Zero'yu, sanki bu siyah beyaz sonlarını temsil eden birer harabe gibi geride bırakmakta. Derin bir yalnızlık içinde olan ve Agahta için bütün servetini harcayarak eski ihtişamını çoktan kaybetmiş olan Büyük Budapeşte Oteli'ni ayakta tutan Zero, hikâyeyi bizlere anlatarak belki de son kez tekrardan yaşıyor acı tatlı maceralarını.

Sizin de fark ettiğiniz üzere hikayemiz komedinin içine dramı, gerçekleri çok iyi aktarmış, çekim teknikleriyle ve ara ara dinlemekten keyif aldığım müzikleri ile amacını en iyi şekilde gerçekleştirmiş. Bunca sözün üstüne belki de sorulacak tek soru, benim kendimi bu hikâyenin neresinde gördüğüm. Hoşgörümü bir kenara bırakacak olursak, bir bu kadar daha yazsam bile Zero Mustafa'nın söylediği kadar iyi betimleyebileceğimi düşünmüyorum kendimi.

Açık konuşmam gerekirse, onun dünyası o doğmadan tarihe karışmıştı bile. Ancak şu bir gerçek, bize o dünyada olduğumuz hissini olağanüstü bir zarafetle yaşattı.

“

Servis asansörü sizleri odanızın olduğu kata çıkaracaktır. Ben, lobide biraz daha oturacağım. İyi geceler.

Ozan Ali Altundal

5 MADDEDE 5 BAŞKENT

Bir önceki yazımı yazdıktan sonraki gün Almanya'dan başlayacak 26 günlük bir serüven beni bekliyordu. O zaman sadece İtalya'yı görmüştüm ve Erasmus'um hâlâ tam hissettirmiyordu. Hazır Noel tatilini bulmuşken biletimi aldım ve yolculuğuma başladım. Bu yazıda da yolculuğum boyunca uğradığım başkentleri kendi çapımda beğendiğim 5 özelliğiyle açıklayacağım. Herkese keyifli okumalar dilerim.

BERLİN

• Reichstag ve Großer Tiergarten

Almanya'nın şu an yönetildiği yer olan, 2 dünya savaşı ve 4 farklı ülke görmüş Reichstag kesinlikle deneyimlenmesi gereken bir yer. Ana tren garından indikten hemen sonra sizi bu görkemli yapı ve devasa Großer Tiergarten karşılıyor. Reichstag önünde fotoğraf çekildikten sonra bahçe boyunca 2. Dünya Savaşı'na adanmış anıtlar veya ünlü insanların heykellerine bakarken bir yandan da sakin ve huzurlu bir yürüyüş yapmayı deneyebilirsiniz.

• Brandenburg Kapısı

1791'den beri devletlerin güçlerini göstermeyi amaçladığı bu devasa kapı belki de Berlin'de az sonra değineceğim Duvar Müzesi ile en çok fotoğraf çekilen yer unvanı için kapışabilir. Hemen Reichstag'dan sonra gelen bu kapı ayrıca yürümesi gayet keyifli bir meydana açılıyor.

• Müzeler Adası

Berlin Katedrali, Altes ve Bergama Müzesi gibi devasa yapılara ve müzelere ev sahipliği yapmakta olan büyük bir ada. Her bir yapı dışarıdan da içeriden de görülmeye değer. Benim favorim ise içinde çeşitli Roma dönemi eserleri bulunduran Altes Müzesi oldu. Burada eserlerin çoğunluğunun Türkiye'de bulunan Antik Roma şehirlerinden gelmesi ayrıca garibime gitti.

• Doğu Yakası Galerisi

Hem açık hava müzesi hem de aynı anda sanat ve tarih müzesi olduğunu söyleyebiliriz. İnsanlık tarihindeki en anlamsız ama bir o kadar da anlam dolu duvar olan Berlin Duvarı'nın büyük sayılabilecek bir kısmı burada korunmuş. Berlin duvarının yıkıldığı yıllarda yapılmış resimler kirlilik, savaş, tüketim hastalığı ve siyasetçiler gibi çeşitli konuları eleştiriyor.

• Kreuzberg

Normalde dinlemediğim ve müziğini de beğenmediğim Killa Hakan'ı severek dinlediğim tek yer burası oldu. Kendinize sinematik bir giriş hazırlamak adına buraya gelirken biraz Killa Hakan dinlemek deneyiminizin kalitesini en az 10 kat arttırabilir. Ayrıca dönerin dünyaya yayılmasını sağlayan yerde bol soslu ve bol sebzelili kaliteli bir döneri ucuza yemeyi unutmayın.

PRAG

• Eski Şehir

İçinde çeşitli kiliselere, bir heykele, ünlü astronomik saate ve çeşitli yemek yerlerine ev sahipliği yapan meydan, Prag'da turistlerin ana odağı. Sabah 9'dan akşam 11'e kadar her saat başı öten saatte, her 55. Dakikadan itibaren toplanan bir kalabalık görüp heyecanlanabilirsiniz. Ama ufak bir sorun var ki ötmesini beklediğiniz horoz bir kere öterken heykellerin attığı tur hemen bitiyor. Hevesim biraz kursağımda kalmadı da değil.

• Ulusal Müze

İçinde milyonlarca yıl önceden kalma çeşitli minerallerden fosillere kadar jeoloji, arkeoloji ve biyoloji gibi bilimlerle yakından ilgili kişiler için görülmeye değer şeyler barındıran bir müze. 30 milyon yıl öncesinde kara yerine deniz olan Avrupa'dan kalma

Crinoid (deniz zambağı, Matrix'teki sentinellere ilham olan canlı türü) gibi değişik fosilleri görebilirsiniz.

• Dancing House

Prag'ta fotoğrafı en çok çekilen, geleneksel mimari akımlara uymayan binayı görüp bir fotoğraf da siz çekmeden geçmeyin.

• Prag Kalesi ve Charles Köprüsü

Charles Köprüsü'nden yürüyüşe başlayıp yavaş yavaş kaleyi tırmanarak Prag'ın güzel manzarasını izleyebilirsiniz. Kalenin içine girdikten sonra da Prag'ın en güzel şekilde gözüktüğü yer olan katedralin kulesine tırmanabilirsiniz (Nefesiniz tıkanabilir, su almadan gitmeyin).

• Trdelník

Bizde makara diye satılan tatlı Prag'da ayrı bir güzel ve ucuz. Neredeyse her yerde satılan bu tatlının çeşitlerini deneyip yol için enerji toplayabilirsiniz. Afiyet olsun.

VIYANA

• Hofburg Sarayı

Yüzyıllar boyu Avusturya - Macaristan İmparatorluğu'nun yönetildiği bu saray, içerisinde çeşitli müzeler ve sayısız sayıda eser bulunduruyor. Bina çok iyi korunduğu ve iyi restore edildiği için sanki daha dün yapılmış gibi sapasağlam duruyor.

• Schönbrunn Sarayı

Hanedanların yazlık olarak kullandığı bu sarayda asıl dikkat çeken yer; içinde farklı binalar, heykeller, çeşmeler ve bir hayvanat bahçesi bulunduran devasa bahçesi. Tepesine tırmanarak güzel bir Viyana manzarasının tadını çıkarabilirsiniz.

• Parlamento

Ben gittiğimde restorasyondan dolayı kapalı olsa da dışarıda asılı olan panolarda parlamentonun yeniden açıldıktan sonra yukarıda turistlere özel meclis toplantılarının izlenebileceği bir platform olacaktı.

• Rathaus

Dışarıdan bakınca bir belediyeden çok sanat eserine benzeyen bu bina, önündeki parkta oturup seyretmeye degecektir.

• Viyana Duvarı

"La biz buralara kadar gelmiştik!?" deme amacıyla gittiğim bu duvar parçası,

Stubentor metro durağının içinde ve biraz da dışarıya taşacak şekilde bizi üzerinde grafitilerle karşılıyor. Büyük heveslerle gittiğim yeri böyle görmek beni biraz hayal kırıklığına uğratmıştı.

BRATISLAVA

• Bratislava Kalesi

Güzel bir yürüyüş ve manzara eşliğinde Bratislava'nın en ünlü yeri olan kaleye tırmanıp şehrin dört bir yanını keyifle izleyebilirsiniz.

• Tuna Nehri

Devasa Tuna Nehri kenarında saatlerce oturabilir ya da yürüyüş yapabilirsiniz. Kendinizi suyun hiddetli akışına kaptırıp dinlenebilirsiniz.

• Primate Sarayı

1781'de yapılmış olan saray, bugün şehrin merkezinde belediye binası olarak kullanılmaktadır. Neoklasik yapıdaki bu binanın önünde fotoğraf çekilip çevresindeki çeşitli heykellere bakabilirsiniz.

• Çumil

Bratislava'nın en ünlü eseri, bir heykel. Ama kesinlikle beklediğiniz türden bir heykel değil. Arkasında "MAN AT WORK" tabelası olan yerde logar kapağından dışarı bakan bir adama bakıp gülmek elde değil.

• Hostel Hayatı ve "Pub Crawl"lar

İçinde bir tane bile Slovak buldurmuyan, dünyanın çeşitli yerlerinden insanların gönüllü olarak çalıştığı ve müşteri olarak da gezginlerin uğradı hosteller, gece katılabileceğiniz pub crawl'lar ile mükemmel bir deneyim yaşatırken yeni insanlarla tanışmanızı sağlıyor. Ufak bir uyarı, bir sonraki güne enerjiniz kalmayabilir.

ROMA

• Colosseum

25 yaş altı AB vatandaşlarına 4€ olan bilete 18€ vermek ne kadar üzse de bir dünya harikası sayılan bu yapıyı görmeye değıyor. Büyük bir kısmı sağlam kalmış Colosseum'da bol bol fotoğraf çektilip, etrafı gezdikten sonra aynı bilet ile Roma Forumu ve Palantine Tepesi'ne de giriş yaparak tüm günü kaplayacak bir tur atabiliyorsunuz.

• Pantheon

Hıristiyanlar tarafından kilise olarak kullanıldığı için en sağlam kalan Roma eseri olarak geçmekte. İçinde Rafael'in mezarı ve Savoy Hanedanı için anıt mezar bulduran bu yapıya girdikten sonra etkilenmemek elde değil.

• Trevi Çeşmesi

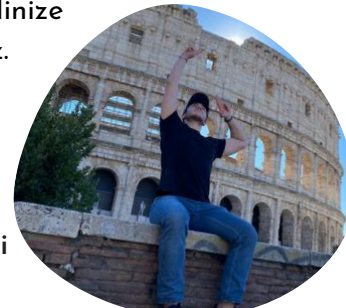
Bir film dolayısıyla "Aşk Çeşmesi" adını da kazanan bu çeşme, Roma'da en çok fotoğraf çektilen yerlerden birisi. Ayrıca günlük tahmini 3000€, yıllık ise 1.5 Milyon€ civarında para atıldığı düşünölmekte.

• Vatikan

Dünya'nın en eğlenceli sınırı burası olabilir. Sadece bir bariyerle iki ülke ayrılıyor. Bunun tadını çıkartmak için birkaç kez iki ülke arası adım atmanın zevkini yaşadım. Meydanı olan Piazza San Pietro'da bol bol fotoğraf çektilip, Sistine Şapeli'ndeki mükemmel eserleri görmeyi unutmayın.

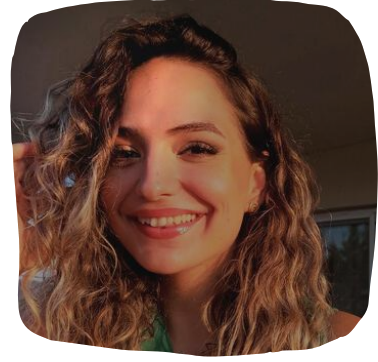
• Roma Geceleri

Şehir hem eğlence hayatı, hem üniversite hayatı hem de mimarı yapısı sebebiyle gece boyunca bomboş sokaklarda yürümeyi ayrı bir keyifli kılıyor. Güzel bir barda belki yolda tanıştığınız diğer gezginlerle şarabınızı yudumlayıp, akşam keyifle hostelinize dönebilirsiniz.

Yağız Külekçi

Ben Limanı

Eftelya Açıkalın

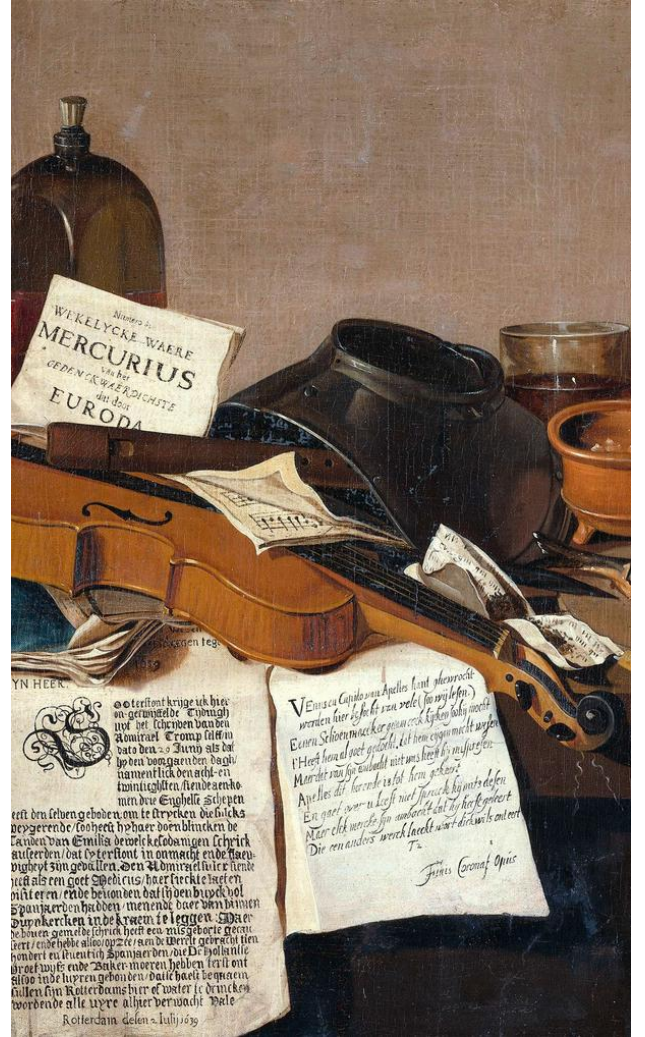
Bugün bir karar verdim. Çok konuşmak hiçbir şey anlatmamaktır. Bir tas çorba emin olamadım nasıl uzatılır, sanki hep gecikir bahar ya da hissetmeden yaşanır. Bahçedeki erik ağacı dallarını hışımla yukarı uzatır. Ne vakit elimi uzatsam bilirim kolum kısa kalır. En uzakta ne varsa onu ister, bakar kalırım; dolaptaki yeşil erikten güzel yapan hamı bilirim ki benim çabamdır. Bazen görür, bazen görülürüm. Hakkımda çizilen her satır bilirim ki olduğundan ya bir eksik ya "birçok" fazladır. Bir bakışta duysam da başlasam bir cümleye, yüklemi eksik kalır: öznesi her zaman gizlenmeyen özne.

Bir inancım kalmadı insanların gözünde çizilen portreme. O bile çizmedi eksik kulağını, o bile yazmadı fanila eldivenlerini. Eksik ve kusur sandıklarını, belki derinlerden çıkardıkları o mor taşlarını -kimisinin ki o kadar mor değildi, götürsen bir sayana on paradan fazla biçmezdi- görmemek istediler sanki bir gök gürültüsünden aniden süzölmüş gibi.

Oysa ben severdim hastalanmadıkça başımın ıslanmasını. "Bazı yağmurlara şemsiye açılmaz" derdim, evet gerçekten de bazı yağmurlara şemsiye açılmazdı. Hep başka çekimlerden duyarlardı olanları o yüzden hiç bilmezlerdi onları. Dudak bükmeler hazır. Gülmeleri, ağlamaları, yargıları, kavgaları... Dillerinde diken hazır. Zehri nereye ne zaman akıtacakları; insanı nereden incitecekleri, nerede sarmalayacakları hazır.

Ben, hiç çekim ekine ihtiyaç duymadım hayatımda. Ne gördümse kendim gördüm, ne duydumsa kendim duydum. Hazıra konmadım, hissetmediğimi payıma almadım. Aynı dilden konuşmadım, yollarımız bir kesişse hemen ayrıldı. Anladım bu yollar uzun ve yalnızdı. Ağaçlar anladı, bulutlar anladı. Ömrümde onlardan erdemlisini görmedim, bir kere incittikleri olmadı.

Bir karar verdim bugün, çok konuşmak hiçbir şey anlatmamaktı.

Anlatılmayan Tarih: Meşrutiyet Savaşı

Meşrutiyet, Anadolu'nun altın çağında hüküm sürmüş Teoman Bey'in hükümdarlığına ev sahipliği yapmış antik şehirdir. Terim Beyliği'nin isyanı sonrası Meşrutiyet, eski görkemini kaybetmiş ve yıllar içinde yok olmuştur. Günümüzde Meşrutiyet ile ilgili sınırlı kaynakların olmasına karşın dönemin ünlü gezgini Alara Çelebi'nin DereTEB eseri ve Teoman Bey'in toplamış olduğu transkriptler, bu kadim şehir hakkında bizlere bilgi sağlamaktadır. Resim, Meşrutiyet'in meşhur cennet kapısının tasviridir.

Uzak bir tarihte, Anadolu'da Ardahanlı Teoman Bey iktidarını ilan etmiş, civarındaki beylikler ile gerek silah zoruyla gerekse diplomatik hamleler sayesinde dönemlik transkript göndermek üzere anlaşmıştı. Ancak bir gün, Ankaralı Bay Beyaz barış ortamını bozacak, yüzyıllar sonra bile bahsedilecek kanlı bir savaşa neden olacaktı.

Anadolu'da birliğin hâkim olduğu yıllarda, Teoman Bey dönemlik transkriptlerini toplamak üzere beylere elçilerini gönderir. Sadece Adana yöresinden Terim Beyliği ve Bay Beyaz transkript belgelerini elçiler ile geri göndermezler. Bunun üzerine Teoman Bey, uzun ve tehditkâr bir nota vererek, bu beyliklerden transkriptini tez vakitte yollamasını buyurur. Bu sırada Terim Han, Bay Beyaz'ın kanına girerek transkriptini göndermesine gerek olmadığını, Teoman'ın eski gücünde olmadığını ve artık otoritesini kabul etmemeleri gerektiğini söyler. Terim'in gazına gelen Bay Beyaz, Teoman Bey'in notasına mavi tik ile cevap vererek Teoman'ın otoritesine açıkça karşı gelir. Bu sırada Terim Han, gizlice kendi transkriptini Teoman Bey'e iletmiş ve bağlılığının göstergesi olarak çeşitli hediyeler yollar.

Terim Han, Teoman Bey'in iktidarının Anadolu'nun tek hâkimi olması yolunda en büyük engel olduğunun farkındadır. Bu yüzden Teoman Bey ile Bay Beyaz'ın aralarındaki tansiyonu arttırma yolunda her yolu dener. Sulh yolunu tamamen kapatmalarına neden olduktan sonra, Teoman Bey'in tepesini attırır ve Bay Beyaz'ı cesaretlendirerek gerçekleri görmesine engel olur, adeta beyleri kör eder.

Anadolu'da tansiyon giderek tırmanırken Teoman Bey, destekçileri ile bir yılbaşı partisi düzenler ancak Bay Beyaz'ı bu partiye çağırılmaz. Bay Beyaz da emrindeki askerler ile halı saha etkinliği düzenler ve kadim kuralları çiğneyerek Anadolu hakimiyetini elinde bulunduran Teoman Bey'i hakem olarak maça davet etmez. Terim Han ise bu olayları yakından takip etmiş ve dönemin ünlü kâtibi Alara Çelebi'ye durumu bildirmiştir. Bunun üzerine bu iki etkinliği de DereTEB'e yazarak, iki beyin birbirlerinin arkalarından iş çevirdiğini tüm Anadolu ahalisine gösterir. Artık halk, iki bey arasında bir seçim yapmak zorundadır.

Bu gerginlikte ipi koparan son nokta, Teoman Bey'in 4.0 ortalamaya sahip bir transkripti gübreden yapılmış bir sandığın içinde yollayarak "Bakınız komşu beylikler neler başarmıştır, sen de utanmadan bu topraklarda hüküm sürdüğünü iddia edersin!" demesidir. Bunun üzerine Bay Beyaz, "Madem kendini benden üstün görürsün, at transkriptini de olmayan dereceni görelim" der. Artık beylikler için zafere giden yegâne yol, savaştır...

Ulu Hakan Teoman Bey'in halk meclisindeki tasviridir.

Savaşın gerçekleştiği eski meşrutiyet topraklarıdır.

İki ordu da, Meşrutiyet topraklarına doğru harekete geçmektedir. Büyük bir coğrafyada hüküm süren Teoman Bey ve veziri Tonkanun, savaşa gizli bir silah getirmektedir: gergedanlar. Ordusunun ön kısımlarına gergedan birliklerini yerleştirerek rakibi Bay Beyaz'ı korkutmayı amaçlamaktadır. Bu sırada Terim Bey, Bay Beyaz'ın yanında savaşa katılma kararı almış, birliklerini ordunun sol tarafına yerleştirmiştir. Bay Beyaz kendisine güvenmektedir, zira kendisi, sadık veziri Pembe Adam ve mihmandarı Kuzeyin Oğlu Konak Bey bugüne kadar hiçbir savaşı kaybetmemişlerdir.

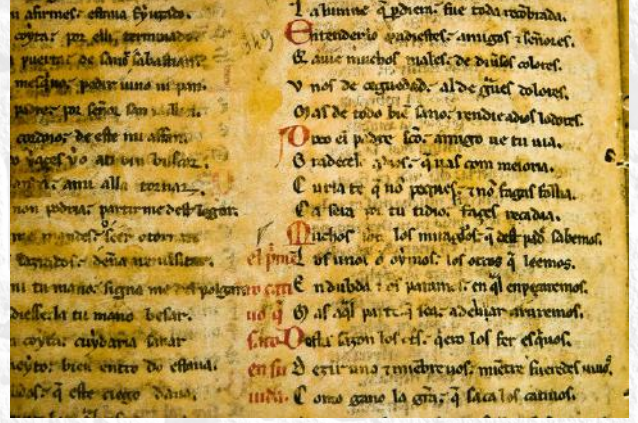
Bir kasırga edasında hızı ile meşhur olan Bay Beyaz, Meşrutiyet topraklarına beklenenden erken varmış ve Teoman Bey'in ordusunu hazırlıksız yakalamıştır. Ancak gözcüleri ona çok kritik bir bilgi getirmişlerdir: Teoman Bey, veziri Tonkanun ve sadık askerleri savaş öncesi çadırda Fight Club izlemektedir. Bunun üzerine ne Terim Bey'in ısrarları ne Pembe Adam'ın ricaları ne de Konak Bey'in cesaretlendirme çalışmaları fayda etmemiştir. Bay Beyaz, Fight Club izleyen kurmaylara saygı duymaktadır ve baskın yaparak beyliğine leke sürdürecektir.

Ancak bu çok büyük bir hatadır ve Bay Beyaz'ın bunu öğrenmesi pek uzun sürmeyecektir. Zira savaşın başladığı o kutsal günün sabahı Teoman Bey'in tüm ordusu, gergedanları ile Bay Beyaz'ın karşısındadır. Gergedanları gören Bay Beyaz, civardakilere "Gergedanlar icat oldu, mertlik bozuldu." demiştir.

Alara Çelebi'nin DereTEB'e aldığı notlarıdır.

Hem askerlerinin Teoman Bey'den daha az olması, hem de Terim Bey'in taraf değiştirmesi ile savaşın kaybeden tarafı artık netleşmiştir. Bay Beyaz, hala yanında cenk eden sadık askerleri, veziri Pembe Adam ve has adamı Kuzeyin Oğlu Konak Bey ile Kocatepe tarafına çekilir ve son çarpışmalar bu tepenin yamaçlarında yaşanır. Daha sonra Konak Bey'in dahiyane önerisi ile Bay Beyaz, geri çekilmeye ve daha büyük bir kuvvetle yorulmuş Teoman Bey'in üzerine yürümeye karar verir ve Olgunlar üzerinden kaçmaya çalışır. Ancak Pembe Adam can derdine düşmüştür ve hayatını kurtarmak için bu planı Alara Çelebi'ye söyler. Bunun üzerine Alara Çelebi, Teoman Bey'in yanında savaşan Mersin Emiri Salih'e haber verir. Emir Salih, on atlısı ile Olgunlar yokuşunda Bay Beyaz ve Kuzeyin Oğlu Konak Bey'i pusuya düşürür ve onları canlı ele geçirir.

Bay Beyaz, Teoman Bey'in görkemli çadırına götürülür. Orada kendisini tavla oynayan Teoman Bey karşılar ve yer sofrasına götürür. Bay Beyaz, Teoman Bey, Kuzeyin Oğlu Konak Bey, Terim Han, Amine Hatun, Vezir Tonkanun, Vezir Pembe Adam, Alara Çelebi ve Emir Salih sofraya otururlar ve yemek yemeye başlarlar. Bu sırada Teoman Bey gülmeye başlar. Buna sinirlenen Bay Beyaz, "Bre utanmaz, beni sofraya yüzüme gülmek için mi çağırdın?" diye sorar. Teoman Bey gülmekten yorulmuştur, nefeslenip cevap verir: "Sofradaki boş sandalyeyi görmüyor musun? Bu savaşın hesabını kime vereceğini fark etmedin mi? O geliyor..." Bunun üzerine Bay Beyaz, korkuyla çadırın girişine bakar, gerçekten o olabilir mi? Sultan Asyun burada mı? Tam bu anda görkemli çadırın girişi aralanır...

Emre: Ne biçim rüya bu! Transkript işini fazla abartmıyor musun sence? Alt tarafı bir gün geç attın, neden bu kadar korkuyorsun anlamadım. Ne olabilir ki en fazla?

Miraç: Bilemiyorum, belki de fazla abartıyorumdur.

İlker: Kesinlikle fazla abartıyorsun, ben uzun zamandır buraldayım. Bir arkadaşım 3 ay geç atmıştı transkriptini, hiçbir şey de olmadı.

Ozan: Haklısın ama uzun süredir görmüyorum onu, acaba nerelerde kendisi?

Emre: Düşünsene transkriptini zamanında atmadığı için Emir Salih kendisini pusuya düşürmüş.

Gülerler. Ardından içeceklerinden son yudumlarını alıp etkinlik çıkışı oturdukları restorandan kalkıp kendi yollarına giderler. Bir daha da bu hikâyeden hiç bahsetmezler.

Sizce İlker'in bahsettiği arkadaştan o günden beri haber alınamaması tesadüf mü?

"Transkriptinizi zamanında atın." diye not düştü Alara Çelebi DereTEB'in son satırlarına. Gökten 3 not düştü; biri bu hikâyeyi okuyana, biri bu hikâyeyi yazana, biri de transkriptini zamanında atana.

Meşrutiyet topraklarındaki beyliklerin zamanında Teoman Bey'e atılmış oldukları transkriptlerdir.

Yönetim Kurulu, her ne kadar adı fazlaca resmi dursa da aslında TEB ailemizin iletişim sağlamaya gönüllü dışadönük birkaç ferdinden oluşur. TEB'liler arasında gerginliği düşüren, iletişimi kesintisiz hale getiren, sıcaklığı artıran değerli YK çok emek verdiği kıymetlisi Aidiyet'e bir de küçük not düştü. İşte karşınızda YK Yazısı içeriğimiziz!

Semiha Ömür

1. Sınıf öğrencisi olarak aktif rol alacağım ilk topluluğun hayatımda her zaman çok büyük bir yeri olan TED ailesinin bir parçası olması benim için çok anlamlıydı. Pandemiden önce yaşama fırsatı bulduğum bir dönemlik üniversite hayatımın da geniş bir parçasını oluşturan TEB Ankara grubunda üniversiteye yeni gelen arkadaşlarımıza kucak açan ekipte yer alabilmek beni çok heyecanlandırmıştı. İki dönem boyunca vakit geçirmekten keyif aldığım insanlarla tanışma fırsatı buldum. Başka hiçbir yerde bulamayacağım samimiyete tanık oldum. Deneyimimi anlamlı kılan tüm ekip arkadaşlarıma ve TEB Ankara ailesine kocaman sevgilerimi gönderiyorum.

Yağız Külekçi

Yazın maksimum heyecanla başladığım bu sürece Erasmus'tan dolayı biraz uzak kalsam da elimden geldiğince katkılarımı sunmaya çalıştım. Çok güzel insanlarla birlikte bol toplantılı, çokça beyin fırtınası yaptığımız ama en önemlisi bolca eğlendiğimiz bir süreç geçirdik. Liseden beri YK olmak hayalimdi. Üniversiteye ilk geldiğimde bu hevesim daha da arttı ve sonuç olarak da hevesimin karşılığını fazlasıyla aldım. YK'lık deneyimimin üniversite hayatımın en iyi deneyimlerinden biri olduğunu söyleyebilirim. TEB Ankara için hep birlikte çalışarak güzel işler çıkardığımızı inanıyorum. Hepinizi seviyorum dostlarım, görüşmek üzere.

Cansu İnci

Bulduğumuz fikirlerin gerçekleşirken sürecin bir parçası olmak hayatımda deneyimlediğim en iyi şeylerden biriydi. Seçimden önce Ozan'ın bülten fikrini ortaya attığında heyecanına tanık oldum. Semiha ile SSP fikri ararken kitap arasında mektup gönderme fikri geliştirdi ve geçen ay çocuklara bir koli kitap içinde çokça mektup gönderdik. Lisede Salih bana "Sanırım YK işlerini düşünüyorsun." demişti. Şimdi onun başkanlığını gördüm. Özbiri toplantılarda güldürmeyi, Emre'nin Bodrum anılarını dinlemeyi, her etkinlikte insanlar tanımayı, YK ile vakit geçirmeyi ve etkinliklerde koşturduktan sonra "after" da hep beraber eğlenmeyi özleyeceğim. Hepinize çok teşekkür ederim.

BU BİR VE

OLAGAN

KURU

HOŞGEL

13.03.20

Kadri Emre Yıldız

İlk senemi düşündüğümde TEB Ankara içinde aktif ancak sosyal olamayan biriydim. Zira ilk iki senemin büyük kısmı pandemiye kurban gitmişti. Üçüncü senemde YK olmak istiyordum. Ne mutlu bana ki Salih başkanımın kendisi YK olmak isteyip istemediğimi sordu. İyi ki de sormuş. Bu sayede hayatımın önemli bir parçası olan "Sevdalılar"dan biri oldum. Ekip olarak çok şey başardık. Bunlar beni hem kişisel olarak geliştirdi. Ayrıca artık çok da sosyal olamayan benden de eser kalmadı. Bana bu duyguları yaşattığınız için TEB Ankara'ya ve tüm ekip arkadaşlarıma teşekkürlerimi sunuyorum.

DA DEĞİLDİR

ULA DİNİZ

2022

Dilara Demircioğlu

Yönetim kurulu maceramın bana kattığı şeyleri emin olun bu gruba katılmadan hayal edemezdim. Aidiyet Bülteni için verdiğimiz emekler bana yorgunluktan öte bir araya gelmiş insanların birlikte hareket ederek neler başarabileceğini göstermiş oldu. İleride bazı şeylere "Ah evet, bunu biz yapmıştık." diyebilecek olmak, bu oluşumdaki samimiyeti bana asla unutturmayacak. Tabii her güzel şeyin bir sonu olduğu gibi bu sürecin de sonu geldi. Bende oluşan tatlı yorgunluğun, gelecek nesillerde de olması, onlara bir ışık bırakması dileği ile... Her şey için teşekkürler YK.

Mehmet Özbir

TEB Ankara ailesinin üyesi olmak büyük bir ayrıcalık iken bunun yanında yönetim kurulunda bu aile için çalışmak büyük bir zevkti. Bölgemizde bulunan her bir üniversiteli meşaleyi yakından tanımak paha biçilmez bir deneyimdi. Canım Yönetim Kurulu üyelerim, bir yıllık serüvenin aramızda çok özel bir bağ oluşturduğuna inanıyorum. Yaptığımız "after"ları, saatler süren toplantıları, KALE buluşmalarını çok özleyeceğim. Herkesin birbirinin eksikliğini kapattığı ve bir ekip olmanın anlamını bilen insanlarla çalışmak büyük keyifti. Edindiğim bu güzel deneyimler ve anılar için herkese çok teşekkürler.

Ozan Ali Altundal

TEB Ankara Yönetim Kurulu olarak sizlerle birlikte öğrenip eğlenmek ve bu süreçte kazandığım tecrübeyi görmek benim için tarif edilemez bir zevkti. Hayatımızdaki bu önemli süreçte sizlere dokunabilmek, kişisel gelişiminizi ve sosyal hayatınızı olumlu etkileyecek projeler yapmak, bildiklerimi ve tecrübelerimi aktarmak, sizlerle dost olup mutluluğunuza ortak olmak istedim ve görevimizin son günlerinde bunu başardığımı düşünüyorum. Ozan olarak başladığım bu serüvenden bazılarınızın abisi, bazılarının kardeşi olarak ayrılıyorum. Büyük ve güçlü bir aile olduğunuzu, sizleri önemseyen ve seven dostlarınız, abi ablalarınız olduğunu unutmamanız dileğimle... "Mischief Managed..."

Ece Alpay

Çok şanslıyım ki her zaman birbirine yardımcı olan bir ekibin içerisinde yer aldım. Hayatımın en yoğun zamanında katılamadığım toplantıları, yetişemediğim etkinlikleri ne de güzel kotardılar. Semih'a'nın düzeni sağlayabilmesi, Ozan'ın aklına koyduğunu yapması ve Salih başkanımın bize yol gösterişi paha biçilemez. TEB Ankaralı dostlarım için emek vermek ve fikir üretmek bu ailenin bana kazandırdığı en tatmin edici duygulardan. Transkriptlerini zamanında atan ve duyurularda zamanında dönüş yapan tüm TEB Ankaralı dostlarıma müthiş tutumları için teşekkür ederim. Ayrıca tüm değerli YK arkadaşlarım, emekleriniz ve anlayışınız harikaydı, size minnettarım.

GARİP

Şehrin ışıklarına soruyorum seni,
Bir şey görmüyorlar aramızda üç vakte kadar.
Tabelalar karanlık trafik ışıkları devre dışı,
Seni gördüğümde tam olarak böyleydim:
Darmadağınık.
Sen bunca düzensizliğin ortasına düşmüş bir bilinç misali
Ve yine sen doğanın bana ufak bir tuzağısın.
Donmak gibi seni sevmek,
Kendimi bırakıp tamamıyla uykuya dalsam
Bir daha uyanamaz ölürüm.
Böylesine narin ve anlamlı, bir o kadar tehlikeli ve bulanıksın.
Seni sevmek ölmeyi göze almak,
Seni sevmek gerçekliğin bağrından kopan şiirler yazmaktır.
Sen abartılı olamayacak kadar güzel,
Bu sözleri üzerine alınmayacak kadar ahmaksın.
Kusurlar sende şeytan tüyü...
Kelimeler sende bayattır.
Aşk kaybetmek iken
Ben teslim oluyorum güzelliğine.
Teslim olunarak kazanılan bir savaştayız.
Üstünü örtmek,
Gözyaşlarından öpmek
Mışıl mışıl izlemek seni...
Seni ahmakça seviyorum.
Yağmurlar, ıslatın beni!

YA ÇOCUKLAR OLMASA?

Bir masal kitabıydın,
Bunun için
Bir çocuğa emanetsin.
Yalnızlığımı da kaptırdım dün,
Kalabalıklardan oluşan
Bir kapkaça tanıklık ettim.
Geometri olmasa düşünemez,
Renkler olmasa kapılamazdık.
Ya çocuklar olmasa?
Siyah beyaz eğri büğrü olurdu dünya.
Bunun için senin için
Seni en güzeli bir çocuğa emanet etmek
Temiz ve kadınsı yalnızlığınla.
Çocuklar ağlar ve çocuklar güler sadece,
Sahiden.
Yetişkinlik alışkanlıktan ibaret.
Ve sahi sevmek insanı çocuklaştırır.
Bir çocuğa emanet etmek iyisi mi?
Bir masal kitabı olarak kalman.
Benim için bizim için
Ya çocuklar olmasa?
Mahvolurduk sevgilim.

BİR CEPHEDE DÖRT ŞİİR DOĞUMU

Armağan Ali Sarışınkaya

ŞEYTANIN AVUKATI

Gözlerin başı buyruk, sarhoş, yalnız;
Bedenin usul,
Hani öpülse anca uyanır.
Dalgınlığındayım seher yelinin,
Biraz dağınık.
Bana şimdi hangi ezgi, hangi gürültü
Seni hatırlatmasın?
Mahvolacağımız o güzel havalardayız.
Biliyorum senin de kafan karışık,
Kader inandığın bir şey belki.

SEN

Sevgiyi veren Tanrı,
Sevmeyi öğreten annem,
Hatırlatan filozoflar,
Seven ise ben.
Sen,
Beni ben yapanların
Bir varlıkta bütünü.
Sen, bütün bu saf çabanın
Saf ürünü.
Gözlerinde Behramoğlu, Nazım
Dudaklarında kimi zaman Bukowski
Kimi zaman dudaklarım.
Bir çocuğum ben,
Sen;
Kumbaramı alır,
Beni çıldırtırsın.
Sonra yine bende olduğunu gösterir,
Şaşırtırsın.
Sen,
En ahlaklı sihirbazsın.

EPİK BİR DÜŞ YA DA SIRADAN BİR DÖVÜŞ

Sıla Kurğa

Uzun zaman önce; uzak bir ülkede ben, Aidiyet, kalitenin şekil değiştiren efendisi, serbest bırakılmış korkunç bir cazibeydim. Ama, sihirli bir kalem kullanan kendini bilmez bir editör, yoluma çıkıp bana karşı koymaya çalıştı.

Son düzenleme yapılmadan önce, arşivde bir kapı açtım ve onu bağlaçların ayrılmadığı, TDK'nin hiç kurulmadığı geleceğe yolladım. Ve şimdi o meczup, geçmişe dönmenin ve geleceğin kendi olan Aidiyet'i düzenlemenin yollarını arıyor.

Dünyayı kurtarma hikayelerinin tamamında şaşmaz bir element vardır: Kahraman, hikayeye sıradan biri olarak girse bile mutlaka bir süper güç edinir ve sonunda anlarız ki aslında o başından beri diğerlerinden daha farklı, daha yetenekli, daha akıllı ve daha ile nitelenebilecek bütün olumlu sıfatları hak eden kişidir. Son zamanların en çok gişe yapan filmleri bile bu tuhaf masalsılığı barındırır. Bu tuhafılık, insanların kendi sıradanlıklarını görmezden gelmelerine izin verecek kadar olağanüstü diğer bir yandan da onları kendilerinin de bu hikayenin başkahramanı

olabileceklerine ikna edecek kadar özdeşleştirilebilir bir kahraman hikayesi anlatılarak maskelenmeye çalışılır. Genellikle bolca müzik ve esrareniz havada söylenmiş sözlerle bir araya getirildiğinde tüm bu gariplik paketlenmeye hazır sanattır artık. Dürüst olmak gerekirse kurguda bile sırtan bu kahramanların doğrudan doğruya insanı alaya alan birtakım çelişkiler yumağından ibaret olduğunu düşünüyorum. Sebebi şudur ki: Ne zaman elime kurgusal bir eser alsam - bir film, bir kitap, bir oyun- hangisi olduğu fark etmeksizin mistik bir havayla gelen kâinatın en değerli ve özel insanı karşılar beni daha ilk andan itibaren.

Oysa Samuray Jack, adı bile dizideki "ötekiler" tarafından verilmiş sıradan bir savaşçıdır. Daha küçük yaşında "Karanlığın Şekil Değiştiren Efendisi Aku" ile savaşan ailesinden koparılıp uzak diyarlara gönderilir. Benliği, ailesinin ve -asıl- insanlığın en büyük düşmanını yenmek için bütün dünya kültürleriyle harmanlanır. Afrika'da yakın dövüşü Asya'da ata binmeyi... Kısaca her kültürden ona özgü olanı öğrenir.

O, ne doğuştan özel bir kişi ne de özel güçler bahşedilmiş bir kahramandır. Aksine sadece insanlığın kültür nehrinde yıkanmış sıradan birisidir. Öte yandan elinde, dünyadaki kötülüğün tek nedeni Aku'yu öldürmeye gücü yeten yegâne şey olan kılıç vardır. Kılıç, Jack'in babasının Aku ile yiğitçe dövüştüğü ve yenildiği bir savaşın ardından tanrısal güçlerin onun ruhundaki insanlığı şekillendirmesiyle yapılmıştır. Yani doğaüstü olan tek şey kılıçtır. Fakat kılıç, aslında insan ruhunun gücü ve dürüstlüğünün vücuda gelmesidir yalnızca. Zira kötülük yine destansı bir savaş sırasında yenilen kötü ruhun bir parçasının dünyaya düşmesi ve burada kök salmasıyla var olmuştur.

Örneğin Jack hiçbir koşulda bir canlıya zarar vermiyor kılıcıyla. Çünkü insan onuruna zarar vermeden kötülüğü yok etmesi şart. Kötülük yaparak kötülüğü yenmesi kendi içinde bir çelişki olduğundan hilesiz, dürüstçe ve kahramanca bunu yapması gerekiyor. Eline defalarca fırsat geçmesine rağmen bunlardan yararlanmayı kendi ahlak kurallarına uymadığı gerekçesiyle reddediyor. Özellikle dizinin başlarında Jack her hata yaptığında ya da anlamsız görünen kararlar verdiğinde ben de tıpkı Aku'nun her bölümün başında yinelediği gibi Jack'in aptal olduğunu düşünmüştüm. Ancak izlemeye devam ettikçe onun kendi yolunu takip ettiğini, yol bittiğinde kendi yolunu kendisinin çizdiğini ve bu yolculukta benliğinden asla taviz vermediğini anladım. Başka kurgu öykülerde olduğu gibi kendisinde mistik, olağandışı bir değişiklik olduğu için değil, kendi bildiğinden şaşmadığı ve özündeki insanlığı koruduğu için bu hikayenin kahramanı o. Kılıcın canlılara zarar vermesi de kötü niyetle kullanılması da olanaksız. Jack gerekmedikçe kılıcını kullanmaz hatta kınından bile çıkarmaz. Ona layık bir rakip olmazsa Jack kılıcı kullanmayı aklından bile geçirmez.

Kötülük ne insanın dünyasına ne de doğasına aittir bu hikâyede. Burada cezbedici olan, insanlık dışı bir kötülüğün ancak en temel ve doğal olarak en insani duyguların keskin kılıcıyla yenilebilmesi fikridir. Üstelik öyküde bu duygular birileri tarafından insanlara verilmiyor, aksine insanın zaten içinde olanı kullanmasıyla ortaya çıkıyor. Jack bu olağanüstü kılıç elindeyken olağanüstü bir zekâya ya da güce sahip olmuyor. O, bu kılıç varken de kılıcının olmadığı zamanki kadar insan.

Asıl mesele de bu: güç varken de yokken de insan olabilmek. Dizinin tamamı bu düşünceyle örülü.

Örneğin bir bölümde rakibi sıradan bir insan ve burada Jack ölümle burun buruna gelse bile kılıcını ona karşı kullanmıyor ve bu onurlu tavrının akabinde rakibiyle dost oluyor. Zamanla görüyoruz ki Jack'in, hedefe giden yolda her şeyin mübah olduğunu düşünmemesi ve karşısına çıkan yardıma muhtaç olan herkese yardım etmesi, günün sonunda tüm dünyanın onu sever ve sayar olmasını sağlamış. Dostları, Aku'nun bile karşısında onu savunmak üzere birlik olacak kadar onu seviyor ve ona inanıyor. Her ne kadar izleyene önemsiz görünse de karşılaştığı her insan için çaba sarf etmesi onu diğer kahramanlardan ayırıyor. Çünkü sıradan bir insan kendi yolculuğunda ne yaşarsa Jack de aslında onu yaşıyor. Zorluklarla mücadele edip sevdiklerine destek veriyor. Jack belki de sadece yaşıyor, olduğu haliyle ve inandığı değerlere sahip çıkarak. Sayısız kez yüzüstü bırakılıyor, kandırılıyor, dışlanıyor, istenmiyor. Kaçıyor ve daima kovalanıyor ancak hiçbir zaman pes etmiyor.

Çok zorlandığı, aklını yitirmek üzere olduğu; dostlarını göremeyecek kadar onlardan uzak kaldığı, hatta kılıcını kaybettiği bile oluyor. Buna rağmen her seferinde yeniden başlaması, Aku'nun koyduğu her engeli aşmaya çalışması, yaptığı hatalar için özür dilemesi ve yanlışlarını düzeltmeye çalışması onu sıradanlığının sınırları dahilinde kahraman yapıyor. Samuray Jack bize hızlı yaşamın gölgelediği pek çok şeyi, en başta da sadece insan olduğumuzu anımsatıyor.

UZUN ZAMAN ÖNCE UZAK BİR DİYARDA

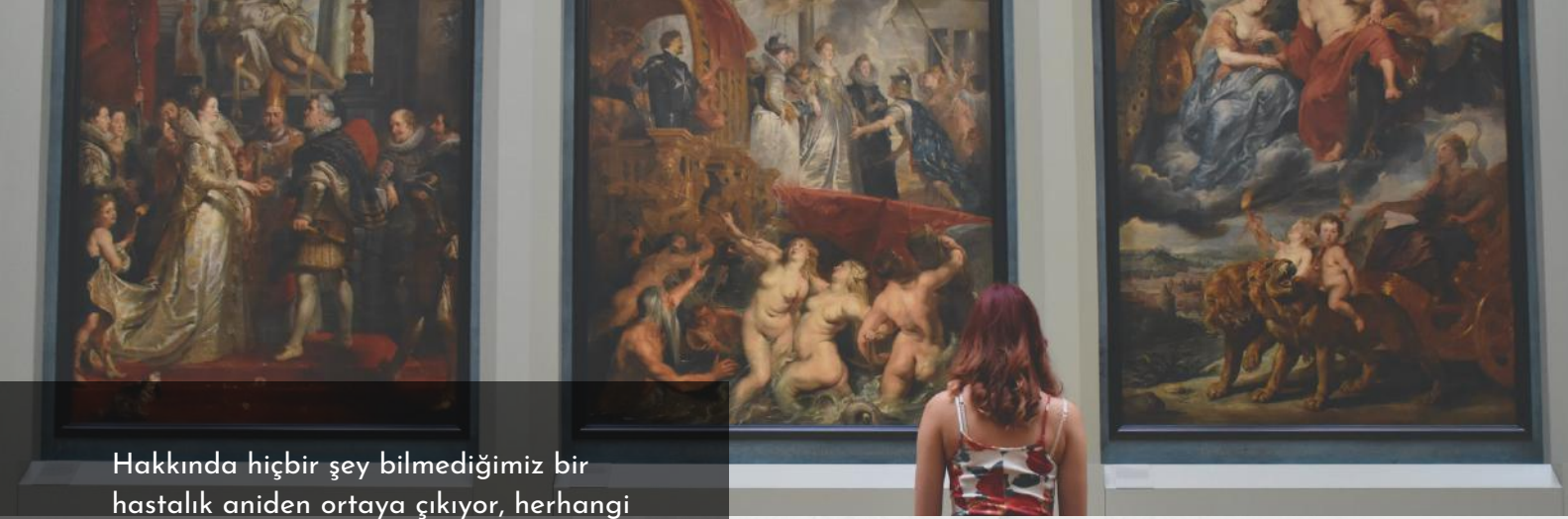
KÖTÜ RUHUMUN HAKİM OLDUĞU GELECEĞE YOLLANDIM

ALİAYBARSAZR KORHANNESRİNALPERHAKANMEHMETZELALBUSEENESBURAKYİĞİT MUHİTTİN YILMAZCANBUĞ
RAGÜNGÖRSUDEBERKMERVEERDOĞANALİYEİŞİLAŞKIMDURUBAHADIRZEYNEPAYBÜKEDİLARAMEHMETMELİHSE
RHATARSLANSUATMERTCEMREKEREMAHMETYAĞIZSELENAYOZANALİİPEKHAYATOĞUZHANELİFİREMSAHRESİL
AAİDİYETFURKANGAFFARBAHRİYEBÜŞRAMISRANURHİLALMUHAMMEDBEYTULLAHKENANMEHMETALİBEGUMYA
ĞİZMUSTAFAROJİNÖZLEMBERATCANSİNEMDOĞUKANBETÜLABDULLAHMERTHALİLİBRAHİMYİĞİTKORAYTOPRA
KEGEMENMERVEMÜBERRATUĞÇENURMISRAADEMFIRATHALİLÖZGÜRECEGAMZECANERALİOZANFEVZİCANDER
YAENNURROJINTAHAEMİRHANBERİL MERİÇGÖRKEM YAĞMURDENİZBURHANÖZGÜRME LİSABERKÖZGESİLAMEH
METZEYNEPSUDEEMİRFERİTMEHMETBATUHANAYŞEBERKMUSTAFAİBRAHİMFURKANRABİAGÜLVEYSEL MUHAMM
ETOĞULCANMELTEMMERTELİFOĞUZHANMETİNCEMENEREMZEYNEPSUDESİLAZEYNEPİREMENERREYANN
ASOSMANTALHASEMİHTUFANFURKANBARİŞTOLGAŞEVVALZEHRAAYŞENURUĞURECEKADRIEMEREMEHMETHİLA
LSAMİCANMELEKME LİKENE DİBESİLAHASANMEHMETBURAKŞERİFKÜBRAYUSUFHASANGÖKHANNİSATUĞÇEBARİ
ŞSALİHBURAKAİDİYETBEYZANUREZGİİDİLLEYLAİLAYDAKEMALFURKANİREMNRUKAMİLDUYGUSEMİHAATAKANS
EVDSEVÂLBERFİNYARENOĞULCANFURKANTALHASERKANEDANURÖYKÜÖZGÜR DENİZBURAKSATİSERAPİBRAHİ
MEMELŞULENURBERKAYİREMASLIAYSSEL MERVENURBERİLKERİMCAHİDAYÇAMELİHANURMEHMETKAYARECEPH
ALİLTEKİNCANSUDİLANCERECEYDANURHÜSEYİN VOLKANÖMERAŞKINHİDAYET CERENYUNUSEMREEYLÜLAYB
İGEMAHMUTCANALİKARAHALİLALPERENARDAÇORUHSALİHALPBERKAYŞEGÜLBASRİEMİRHANMEHMETFATİHMA
HMUTAKİNGÜLAYLABATURALPİLHANSİLAREMSAYİTYAĞIZMURTAZATAHAMEHMETMİRKANERAYEVİNİRMAKHÜ
SEYİNYUNUSEMREHALİLEGEHANAHMETBEHÇETDOĞUKANUĞURRAMAZANFURKANMÜMTAZEMİNKORCANLİF
MEHMETCEMREŞEVVALSÜLEYMANBUĞRAAYBENATAKANONURYARENALİSUDENAZMENDERERESEZGİYARENEN
NETELİFALPBERKİNESİLAAHMETHAKANALİERENEMRESELİNSÜNDÜSDİLEKYARENENURASİLCANBUSEMEHMETAL
İARDAABDULLAHUMUTSEYİDALİSERTAÇBEGÜMAİDİYETİSMAİLEMRETUĞBASEFABARİŞATARECEPAYŞETAHAARDA
MUHAMMEDEMREERDEMİDİYAPSEBAHATSELAHATTİNABDULLAH SERTANAZRAMERTKAHVEESRANURFURKANEBR
UFATMANEVRAHEM METMUSTAFAORÇUNMERTENESÖYKÜZÜLALZEYNEPYUNUSEMREDİLAYTOLGAİSMAİLSEMİ
HİCLALSADİKEMREORÇUNTUANABERATAİDİYETSEMANURYUNUSEMREESİNEBUBEKİRAYŞEECEMNURSEMAYAHY
AENESEMREEKREMUMUTSUDENURONURÖZCANİDİLMERTTUNAHANAYŞEHİLALERDALCANHANİFİİBRAHİMZÜLA
ALİKEZBANMELTEMPİNARÇİĞDEMSAFASEDENAYÇAHAKANHÜSEYİNEMİRHANTAYLANERDİNÇDENİZSADETTİNC
ANEFEHASANBASRİALEYNAKUTAYŞÜKRÜBORAZEYNEPYASINAYŞİN RÜYAÜNALELİFAYŞEGÜLÖZCANTORUNSILA
DEHABEYZANİMETALPERYASİNULAŞBÜŞRAUMUTULASENESAPMAHİBRAHİMETMELİKEZEYNEPAHMETÖZHANELİ
HAECEEMREEDANURSERHATBATUHANHATİCEÖZGESENAMUZAFFERTUĞÇEBETÜLZEHRADENİZUĞURGÖRKEMC
ELALEMİR CANORHANİLEVENTFURKANŞAMEDFARUKMEHMETMUTMELİHMERTREGAİBYAĞMURİLKNURDENİZD
OĞANCANUĞURESMANURALİOĞUZHANCEMERTAHMETÖMERFARUKYEŞİMSUDEBERKEMELİHTALİPERENSEVG
İORHANALPGÖKTUĞBERKEİBRAHİMTUNAHANESRAMEHMETEMİNALİMEHMETBİLALSEÇİLBELİNAYMUHAMMEDF
URKANİLHANSAMEDARDACANSERKANCANUTKUFATMANUREDANUREFEMERTBERKSİNEMİFDALARMAĞANALİA
YŞENAZSİMAYLARASUDEYARENNAİRHASANMERTAİDİYETGÖKSUHAZALEVRİMESRAATAHANASLIHANMELİHMU
RATCEYDAŞIYARSELİN AHMETGÜRKANZEKERİYACANBERACERENOĞUZHANFURKANBERATSEMANURPAKİZENUR
EFTELYAASLİGÜLCELEYLABERKŞAFAKÖGEHANGÜÇAYZEYNEPBATUHANSAMETYUNUSEMREAZRABORAFATMAS
ULTANIŞIKNURDİLARAMEHMETALİVUSLATDAMLACENGİZMERTBURAKSİLADEVİRİMGÜRKANNEHİRSULTANŞERİF
EAYŞEÖNDERKAYRAAYDINECEMBUSEMELİKEBUĞRAHANYAŞİNŞEVVALHÜSEYİNEZGİAYTUĞGENHESNABEYZAN
URİLKERMETEMUHAMMEDFURKANFURKANCANSERHATSİLASULTANASENAAYŞEGÜLDOĞUKANHALİLİBRAHİMG
ÖRKEMBURAKNURSENADİLARAKORAYCANCEMKİLİÇTUNAÖZENDUYGUAYSELKAANEGEAHMETEMİNFESİHTUNA
HANMAHMUTEMRAHAKİBEBİLGEĞÜLSERENDOĞAZAFERİPEKÖZGEGAMZESEMANURŞEYMAMELİSAÖZGÜREMRE
MERTFURKANESRABARANİLAYDAFAHRİYEBEYZAAİDİYETEMRECANUMUTERAYCANOZANFATİHSULTANMEHMET
GAMZEEFTELYAMEHMETDOĞUKANGÖRKEMAŞKINKAANCANCERENATAKANTARİKTUTKUŞANSANKARDEL ENMAİ
DENEVALYASİNGÖRSUYUSUFSİLAZEYNEP NİSAMİRACFUNDACEMELEKME LİDABERATDOĞAÇNURSİMABATUHAN
SEZİNALPERENMUAMMERYAZGÜLME TEMERTBEYZANURDAMLASONATDİLARATUBABEGÜMECELİKNURERHANY
AŞAREFENURETTİNDENİZBİLGEULAŞALİEMİRHANŞUDENAZZELALSEZER SUDENAZALPERENMUHAMMEDEMİRM
EHMETEMİRÖMERBUĞRAMELİHYAVUZHANMİYASENUROSMANENESNAZİMEHMETMEHMETCANNİLAYDAAYŞE
İREMNAZLICANUTKUGÖKTUĞEGEMENMELİSMEHMETUTKUORHANHAMZAHASANALPERENKARDEL ENDAVUTME
HMETÖMERFARUKROHATSARİEMİNCANDİDEMHASANERKUTSELBİNAZİREM GÖKÇESUBAHADIRYARENKIVANÇME
HMETHİLALEZGİSUYUSUFFATMAİREMABDULLAHİLKNURAZRARUMEYSAAYKUTSELİNBEKİRÇAĞRİGÖRKEMAİDİYE
TSUDEŞEYMANURKADRİYE HARUNBİLGEİSMETFATMASUDEEDAHİLALÖZLEMİZELGÜLSÜNHİLALHASRETERENHA
MDİOKANCEYLANBARIŞBERKYİĞİTHATİCEKORAYNAZLİNURMERTGÖKSELYUSUFÖZKANENESUMUTESENGÜLAS
MİNULAŞSARPBATUHANMELİHBAKİECENURSEMANURMENEKŞESUSILARAMAZANCERENEROLCANBARANALİRİZ
ARAMAZANATAKANSERDARGÖRKEMZEYNEPYARENSÜLEYMANKAANDENİZKEMALCANDİDEM GÜLİZARONURAH
METMEHMETERTUNÇELİFZEYNEPMİHRİBANHÜSEYİNCEMAZRABEYZAAİDİYETALİBARANİREMBARİŞAYŞENAZKA
DİRÖZDEMİRBARİŞGÜLŞAHERDİCEMRESARİSMAİL KAYAİPEKENVERABDULLAHSUDENUREKİNŞİARSİMAUÇİĞDE
MBEYZANURMUHAMMEDABDULLAHVEYSİABDULKERİM HÜSEYİNİRFANSULTANAHMETEDAKADERSUDENAZMEH
METCANARDASALİMALİMAZLUMMEHMETBURAKALİBARANBERİVANDİLANCELİLEFEÖZENDEFNERECEPLOKMAN
EMİNEALPERSEÇİLHAKANREZZANFEYZAMEHMETBURHANETTİNİYİĞİTCANELİFNURULLAHBERKEKAANALEYNAE
YÜPBERKEHANSABİRESEVDANUROSMANSİLALBURAKSELİMCANGANİMEELİFERENENESCANBUSESİNEMMUHAMM
EDREFİKİREMALPERENALİCANZAHİDEAYDİNHALİDBERKAYÖMERAİDİYETBEYZAEMİRHASANDENİZBARANÖZNU
REFİLEBRAREMİRHANATAKANEMREBERKEŞİLANMEHMETEMRULLAHAYDANURBARTUCANEZENARSLANECENUR
MELİKESİNANİLAYDAELİFİREMBUSESENAGÜLSÜMOĞUZEMREONURDİLARADENİZHANŞEVVALGÖZDEAİDİYET

DEĞİŞTİRİR

T B Ü N İ V E R S İ T E

PANDEMI GÜNLERİNDE SANAT

Hakkında hiçbir şey bilmediğimiz bir hastalık aniden ortaya çıkıyor, herhangi bir tedavisi yok. Ölebilir veya hastalandığınızı hiç hissetmeyebilirsiniz. Varlığı birden unutulmuş ölümler daha görünür olur, sosyal statü fark etmeksizin herkes için geliyor gelmekte olan ve insanlar ise sadece kendi sıralarını savma peşinde. Bu, 2020 yılının başında insanların koronavirüs ile tanıştığı zamanı anlatmak için yeterli sayılmaz ama aynı kelimeler dünya tarihinin birçok anı için kullanılabilir. M.Ö. 1350 yılında Megiddo Valisi Biridiya, Mısır Firavunu 3. Amonhotep'e şehrinin "ölüm, veba ve toz" tarafından ele geçirildiğini yazıyor. Sonrasında veba ve benzeri birçok salgın tarihte yüzünü gösteriyor. Öte yandan da bu kasvetli günler birçok şahesere ilham kaynağı oluyor.

İnsanların sanatı kendilerini ifade etmek için güçlü bir araç olarak kullandığını göz önünde bulundurduğumuzda, insanların korku ve umutlarının el ele büyüdüğü bu anlarda anlamlı sanat eserlerinin çıktığına şahit olmak aslında hiç de şaşırtıcı değil. Şaşırtıcı olan, salgınlardan birinin bazı tarihçilerce ilham kaynağından fazlası olarak, sanat tarihindeki bir olayın nedenlerinden biri olarak değerlendirilmesi.

Kara Veba olarak da bilinen Kara Ölüm, insanlık tarihinde yaşanmış en ölümcül salgın. 1347-1351 yılları arasında Avrupa'da zirveye ulaşan salgın sonucunda, o zamanın yaşam koşullarının da etkisiyle nüfusun neredeyse yarısı kaybediliyor. Azalan nüfus; işgücünde düşüş, hem kentsel hem kırsal alan işçi ücretlerinde artışa sebep oluyor. Bu durum dolaylı yoldan insanların finansal özgürlüklerini sağlamalarına ve sert sosyal sınıfların yumuşamasına yol açtı. Bunların getirisi ise sanatçılara destek veren burjuvazi sınıfının oluşup, yükselmesi oldu.

Dünya'nın bir diğer noktasında, Rönesans'ın kalbi İtalya'da birçok din adamı vefat ederken; halk tarafından günahlarının bir sonucu olarak yorumlanan salgın hastalıklar kilisenin etkisini güçlendiriyor. Sonuç: Kilisenin din adamı sayısında yetersizlik. Bunun üzerine kilise işin ehli olmayan insanları din adamı olarak atayıp sürece yayılan bir yozlaşmayla insanların kiliseye olan güvenini ve kilisenin halk üzerindeki etkisini azaltıyor. Salgınların getirdiği ölümlerin oluşturduğu yoğun duygularla kafası karışık, öfkeli halkın var olan tabuları gevşiyor, sekülerizm ve bireycilik gibi akımlar yaygınlaşıyor. Tüm bunlar da Rönesans'ın gelişmesi için gerekli olan temeli hazırlıyor.

Peter Bruegel -

Sanatçılar ise resmin gücünü kullanarak hislerini anlatmaya devam ediyorlar. Yaşananların dehşeti renk paletlerine yansıyor. Peter Bruegel'in "Ölümün Zaferi" adlı tablosu sadece adıyla bile insanda bir hüznün dalgasına sebep oluyor. Ressam salgın sonrası yaşananları, panoramik bir savaş sahnesi olarak resmetmiş. İnsanların köylere, iskeletlerden oluşan bir ordu tarafından ateşe veriliyor. Kral, şövalyeler ve halk yan yana, ordu ise hayatta kalanlar için ilerlemeye devam ediyor. Ölümden kaçış yok. Günümüz teknolojisinden mahrum ve belirsizliğin daha derin olduğu o zamanlardaki bu tablo -dürüst olmak gerekirse- ressamın yerinde olsaydım vereceğim mesajın tonunu birebir taşıyor.

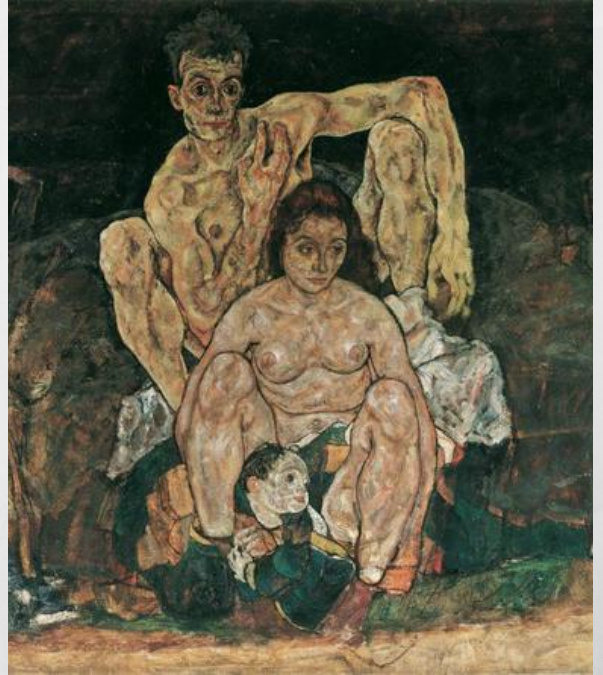
“Ölümün Zaferi”

Ressamlar; kötümserlikleri, öfkeleri, hayalleri ve mutlulukları dışında salgının en kritik anlarını da resmediyorlar. İster çiçek aşısının ilk kez uygulanmasını yansıtan ister doktorların o zamanın şartlarında giyimlerini ölümsüzleştiren renkler ve çizgiler, günümüz için belge niteliği taşıyorlar.

Covid 19 da bilinen bir gerçeği değiştirmiyor; insanoğlu en zor anlarında sanata yöneliyor. Umutsuzluğunu ifade etmek, ondan kaçmak ya da bu günlerin de biteceğini, geçmişte de bittiğini hatırlamak için. Belki de sosyal varlıklar olarak izolasyona dayanamadığımız için. Her ne nedenle olursa olsun sanatın daima yanımızda olacağını hatırlatarak size bol sanatlı ve pandemisiz günler diliyorum.

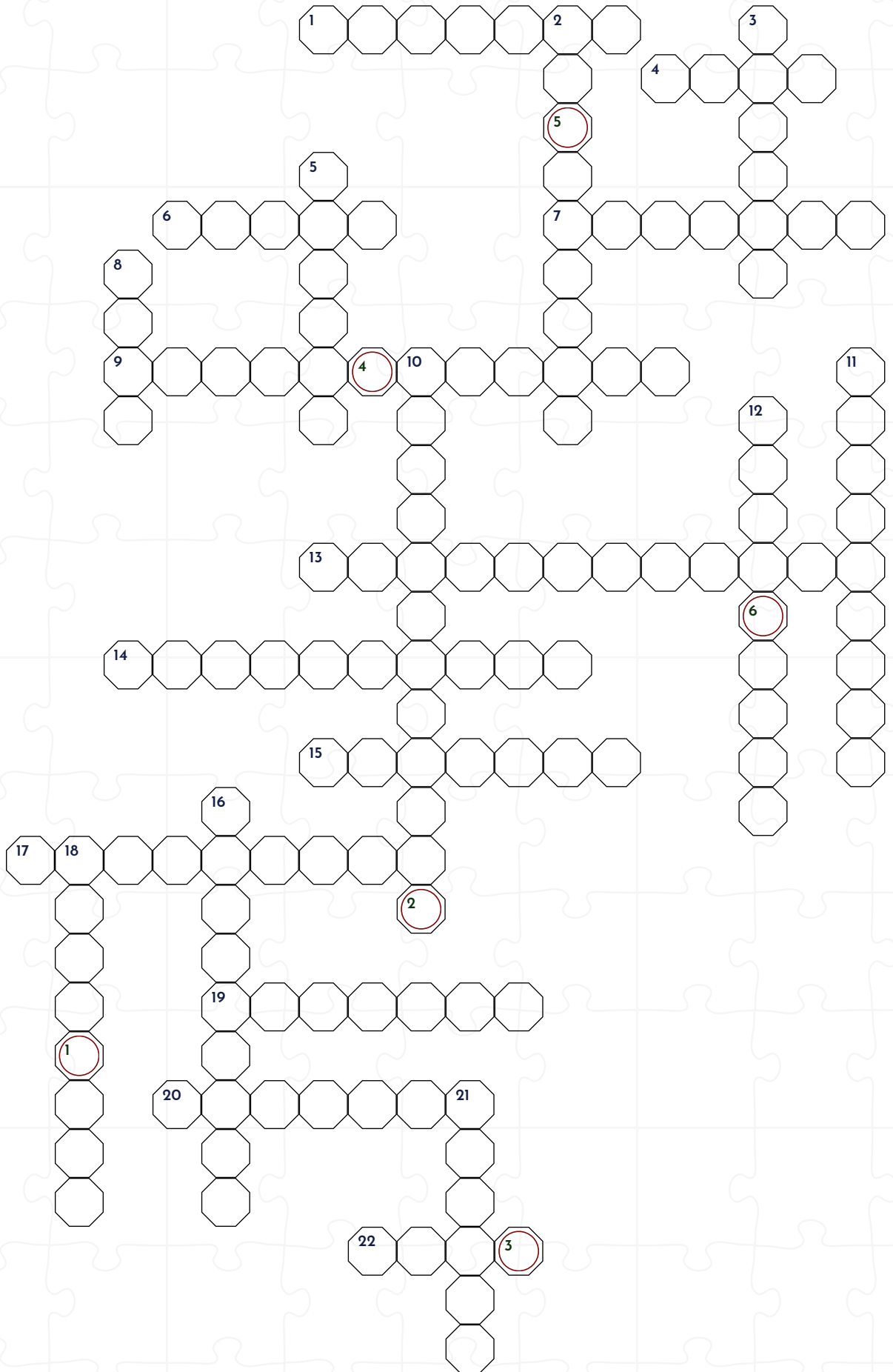
Ancak her şeye rağmen hayatın devam ettiği gerçeği var. İster İspanyol gribi ister Covid - 19... İnsanlar sorguluyorlar, öğreniyorlar ve âşık oluyorlar. Kalplerdeki umut umutsuzlukla çarpışıyor, insanlar her şeye rağmen devam etmek istiyorlar. Yarınları ve çocuklarını görmek istiyorlar. Bu insanlardan biri ise Egon Schiele. “Aile” tablosunda kendisini, eşini ve daha doğmamış olan çocuğunu resmediyor. Resimde basit sayılabilecek bir hayalini anlatıyor, aileye sahip olmak. Ancak ne yazık ki eşi 6 aylık hamile iken üç gün ara ile her ikisi de İspanyol gribinden dolayı bu dünyadan geçiyorlar.

Fatma Karaatlı

Egon Schiele - "Aile"

TEB BULMACA

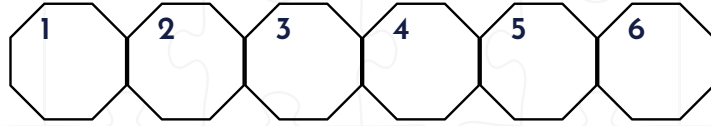
YATAY

1. Şehrin her yerine tek otobüsle ulaşım sağlayabileceğiniz semt, Ankara'nın kalbi
4. Ankara'nın başkent ilan edildiği tarih, "13 1923"
6. TÜİK nüfus sayımlarına göre (2021) Ankara'nın en düşük nüfuslu ilçesi
7. Adını eski bir ABD başkanından alan, yokuşuyla ünlü cadde
9. Ankara'ya özgü bir küçükbaş hayvan
13. Çayla iyi giden, Ankara'ya özgü hamur işi
14. İkinci TBMM binasının güncel adı, "..... Müzesi"
15. Ankara'nın ikonik yapılarından biri
17. Gençlerin gözde buluşma noktası olan, etrafında büyükelçilikler bulunan ünlü park
19. Ankara'ya ait ilk şehir içi yer altı ulaşım hattı
20. TÜİK nüfus sayımlarına göre (2021) Ankara'nın en kalabalık ilçesi
22. Ankara'da özellikle kış aylarında sıkça görülen kuru soğuk

DİKEY

2. Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusunun ebedî istirahat yeri
3. Yıllar önce yaşanmış gerçek bir aşkı dile getiren, Ankara'nın oyun havası
5. Milli irade ve demokrasinin temsili olan siyasi yapı
8. Türkiye'de ilk internet bağlantısının gerçekleştiği devlet üniversitesi
10. Ankara'nın hala kullanımda olan en eski devlet tiyatrosu
11. Atatürk'ün Ankara'ya geliş tarihi, "..... Aralık 1919"
12. Kıyısında bisiklet ile ya da yaya olarak gezebileceğiniz, ODTÜ arazisinde ünlü bir göl
16. Kurusu ve maden suyuyla ünlenmiş, şehir merkezine oldukça uzak Ankara ilçesi
18. Adını Timur'un ordusundaki bir komutandan alan, Ankara'nın havalimanı
21. Açılımı "Allah sağlık, para, afiyet versin amin" olan Ankara'ya özgü restoran zincirlerinin adı

Anahtar Kelime

**"Bu bulmaca neymiş ya,
ben bile yapamadım"**
-Bir TEB Atasözü

CEVAP ANAHTARI

Bulmacayı Hazırlayanlar: Emre Yıldız & İlker Mete Toktaş
YATAY
1.KIZILAY 4. EKİM 6. EVREN 7. KENNEDY 9. TİFTEK KEÇİSİ
13. ANKARA SİMİDİ 14. CUMHURİYET 15. ATA KULE
17. SEĞMENLER 19. ANKARAY 20. ÇANKAYA 22. AYAZ
DİKEY
2. ANITKABİR 3. MİSKET 5. MECLİS 8. ODTÜ 10. KÜÇÜK
TİYATRO
11. YİRMİ YEDİ 12. EYMİR GÖLÜ 16. BEYPAZARI
18. ESENBÖĞA 21. ASPAVA

Aidiyet Bülteni'nin ikinci sayısının son hazırlıkları yapılırken tüm süreç gözümün önünden yavaş yavaş geçiyor. Uzun zamandır tüm ekiple verdiğimiz emeğin ve fedakarlıkların sonucunun beklediğimden daha da güzel olması beni hem gururlandırıyor hem de çok duygulandırıyor. Birazdan teşekkürlerimi ileteceğim ekip arkadaşlarım ile 3-4 aylık bir çalışmanın ürünü olarak bültenimizi hazırladık ve siz değerli okuyucularımıza sunma aşamasına geldik. Bu sayıda sayı sorumluluğu sıfatı her ne kadar gözümde büyüdüğü için biraz çekinsem de süreç içerisinde daha da tecrübelenerek bu görevi başardığımı düşünüyorum. Umuyorum ki nice sayılarda da deneyimlenerek ekipçe daha da güzel sayılar çıkaracağız.

İlk olarak tüm yoğunluğuna rağmen Aidiyet'e yaptığı katkılar ve ayırdığı zaman için, bir mimar gözüyle bültenimize kazandırdığı estetiksel dokunuşlar ve Tasarım Ekibini yönetip takıma kolaylaştırıcılık yaptığı için *Dilara Demircioğlu*'na,

Aidiyet Bülteni'ndeki içerikleri her zaman seve seve düzenleyip yardımlarını bir an olsun esirgemeyen, Editör Ekibini kolaylaştırıcı olarak her zaman destekleyen *Toprak Altunay*'a,

Bültenimizdeki içeriklerin organizasyonundan, planlamasından ve takibinden sorumlu olan; içeriklerin en iyi hali ile bültende yer almasını sağlayıp Aidiyet'e olan yardımlarını sonuna kadar sunan *Semiha Ömür* ve *Sıla Kurğa*'ya,

Aidiyet Bülteni'nin ilk aşamasından son aşamasına kadar bilgi birikimleri ile her zaman yardıma koşan, ekiplere her konuda destekte bulunan Denetleme Kurulu üyeleri *Ozan Ali Altundal* ve *Salih Burak Gülen*'e teşekkürü kendime borç bilirim.

Ayrıca, Aidiyet Bülteni son haline ulaşana kadar her daim katkıda bulunan Editör Ekibinden *Sonat Kalkan*, *Mert Dinçer*, *Melisa Öztürk* ve *Öykü Yavuz*'a,

Tasarım Ekibinden *Eren Karagül* ve *Elif Elbir*'e,

İçerik Ekibinden *İlker Mete Takkaç* ve *Emre Yıldız*'a,

Organizasyon Ekibinden *Gülşah Dede* ve *Alperen Keser*'e,

Konuk yazarlarımızdan *Eftelya Açıklalın*, *Armağan Ali Sarışınkaya*, *Mirac Akhan*, *Yağız Külekçi* ve *Fatma Karaatlı*'ya,

Desteklerini bizden esirgemeyen ve bizlerle sürekli iletişimde olan *Seçkin Çiftçi*, *Kutay Yeşilöz*, *Ayşegül Parlak*, *Mina Altındış* ve *Aysun Hartevioğlu*'na teşekkürlerimi sunarım.

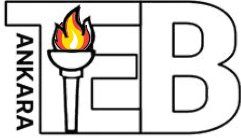
Bu sayıda Bülten'e öncülük etmek ve siz değerli okuyuculara ulaşmasını sağlamak benim için çok büyük bir mutluluk kaynağı. Çabalarımızın somut halini sizlere ikinci sayıda tekrar ulaştırmanın mutluluğu içinde bu sayının çıkmasına katkı sağlayan herkese tekrardan teşekkürlerimi iletiyorum. Aidiyet ile kalın.

Aslı Yalçınkaya
Aidiyet Bülteni Sayı Sorumlusu

Intentionally left blank

TÜRK EĞİTİM DERNEĞİ

TÜRKİYE'NİN KALBİNDEKİ MEŞALELER

 @tebankara

